

GEMEENTE HARDENBERG

Ruimtelijke onderbouwing

Omgevingsvergunning Hardenbergerweg 20 Loozen

April 2016

Vastgesteld

Ruimtelijke onderbouwing

“Omgevingsvergunning Hardenbergerweg 20 Loozen”

Plannaam: Omgevingsvergunning Hardenbergerweg 20 Loozen
IMRO-idn: NL.IMRO.OVUP00041-VG01
Plantype: Ruimtelijke onderbouwing ten behoeve van een omgevingsvergunning
Status: Vastgesteld

*Twentepoort Oost 16a
7609 RG ALMELO*

t. 0546-45 44 66
e. info@bjz.nu
i. www.bjz.nu

INHOUDSOPGAVE

HOOFDSTUK 1	INLEIDING	4
1.1	AANLEIDING	4
1.2	LIGGING VAN HET PROJECTGEBIED	4
1.3	HUIDIG PLANOLOGISCHE REGIEM	4
1.4	EISEN AAN EEN RUIMTELIJKE ONDERBOUWING	6
1.5	LEESWIJZER	6
HOOFDSTUK 2	HISTORISCHE EN HUIDIGE SITUATIE	7
2.1	LANDSCHAP EN HISTORIE	7
2.2	HET PROJECTGEBIED EN OMGEVING	8
HOOFDSTUK 3	GEWENSTE SITUATIE	10
3.1	PLANBESCHRIJVING	10
3.2	VERKEER EN PARKEREN	12
HOOFDSTUK 4	BELEIDSKADER	14
4.1	RIJKSBELEID	14
4.2	PROVINCIAAL BELEID	15
4.3	GEMEENTELIJK BELEID	21
HOOFDSTUK 5	MILIEU- EN OMGEVINGSASPECTEN	24
5.1	GELUID (WET GELUIDHINDER).....	24
5.2	BODEMKWALITEIT.....	24
5.3	LUCHTKWALITEIT	25
5.4	EXTERNE VEILIGHEID.....	26
5.5	MILIEUZONERING	27
5.6	ECOLOGIE.....	29
5.7	ARCHEOLOGIE & CULTUURHISTORIE	31
5.8	GEUR (WET GEURHINDER EN VEEHOUDERIJ)	32
5.9	BESLUIT MILIEUEFFECTRAPPORTAGE	34
HOOFDSTUK 6	WATERASPECTEN.....	36
6.1	VIGEREND BELEID.....	36
6.2	WATERPARAGRAAF	37
HOOFDSTUK 7	ECONOMISCHE UITVOERBAARHEID	38
HOOFDSTUK 8	VOOROVERLEG.....	39
8.1	HET RIJK	39
8.2	PROVINCIE OVERIJSEL	39
8.3	WATERSCHAP VECHTSTROMEN	39
BIJLAGEN BIJ DE RUIMTELIJKE ONDERBOUWING	40	
BIJLAGE 1	RUIMTELIJK KWALITEITSPLAN.....	40
BIJLAGE 2	VERKENNEND BODEMONDERZOEK	40
BIJLAGE 3	WATERTOETS.....	40

HOOFDSTUK 1 INLEIDING

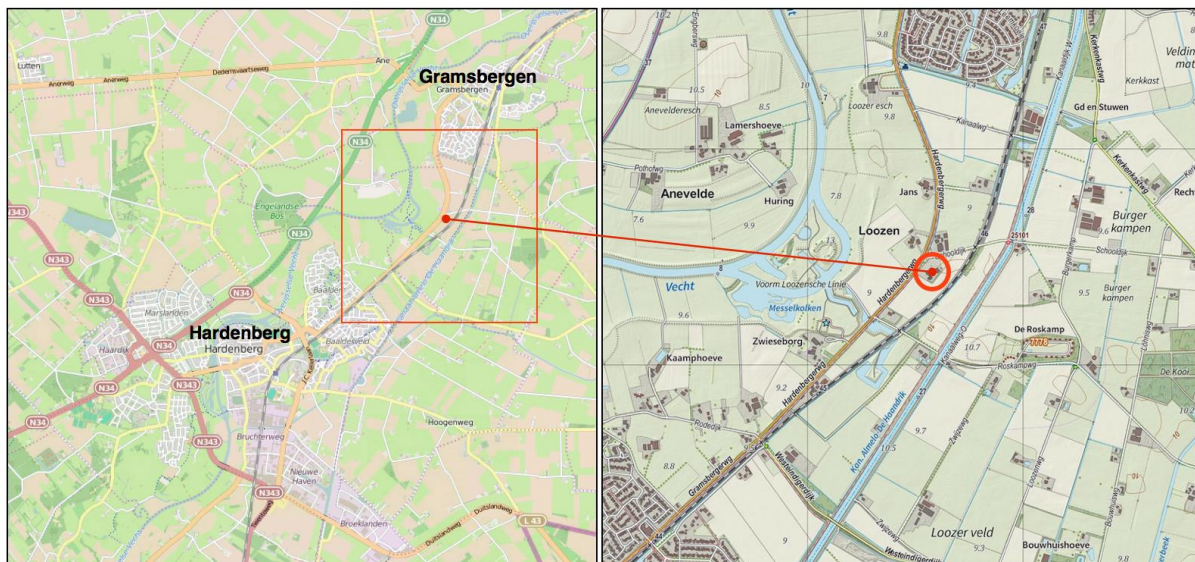
1.1 Aanleiding

Op het perceel Hardenbergerweg 20 te Loozen wordt Landbouwtechnische Handelsonderneming (LTH) Nijmeijer geëxploiteerd. De bedrijfsactiviteiten bestaan uit het repareren, onderhouden, verhuren en verkopen van machines en werktuigen in (voornamelijk) de agrarische sector en bosbouw. In de huidige situatie worden de machines en werktuigen buiten in de openlucht gestald. De gewenste ontwikkeling betreft de uitbreiding van bedrijfsbebouwing om de bedrijfsactiviteiten en opslag zoveel mogelijk inpandig te kunnen oplossen. Op deze wijze wordt materieel niet blootgesteld aan weersomstandigheden, wat de levensduur van machines en uitstraling van het bedrijf (geen buitenstalling) ten goede komt. Het realiseren van de nieuwe bedrijfsgebouwen is, vanwege het overschrijden van de maximale oppervlakte aan bedrijfsgebouwen, niet in overeenstemming met het geldende bestemmingsplan “Buitengebied Hardenberg”.

Omdat de in het bestemmingsplan opgenomen afwijkings- en wijzigingsmogelijkheden ontoereikend zijn om de gewenste bebouwing qua oppervlakte te realiseren, kan slechts medewerking worden verleend middels een bestemmingsplanherziening of middels het verlenen van een omgevingsvergunning conform artikel 2.12 Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo), eerste lid, onder a, sub 3°. In voorliggend geval wordt middels een omgevingsvergunning afgeweken van artikel 11.3.1. onder a van het geldende bestemmingsplan “Buitengebied Hardenberg”, voor wat betreft de overschrijding van de maximum toegestane oppervlakte aan bedrijfsbebouwing. Deze afwijking van het bestemmingsplan moet gemotiveerd worden met een ruimtelijke onderbouwing waarin wordt aangetoond dat de ontwikkeling in overeenstemming is met een goede ruimtelijke ordening. Deze ruimtelijke onderbouwing voorziet daarin.

1.2 Ligging van het projectgebied

Het projectgebied is gelegen aan de Hardenbergerweg 20 te Loozen. De projectlocatie bevindt zich tussen de stad Hardenberg en de kern Gramsbergen. In afbeelding 1.1 zijn kaarten opgenomen waarin de ligging van het projectgebied is weergegeven.

Afbeelding 1.1 Ligging projectgebied aan de Hardenbergerweg 20 te Loozen (Bron: ArcGis en www.opentopo.nl)

1.3 Huidig planologische regiem

1.3.1 Algemeen

De locatie is gelegen binnen het plangebied van het bestemmingsplan “Buitengebied Hardenberg”. Dit bestemmingsplan is door de gemeenteraad van Hardenberg vastgesteld op 1 oktober 2013. In dit

bestemmingsplan is het projectgebied bestemd tot 'Bedrijf – Essen- en hoevelandschap'. Een uitsnede van de verbeelding is opgenomen in afbeelding 1.2.

Afbeelding 1.2 Uitsnede verbeelding bestemmingsplan "Buitengebied Hardenberg" (Bron: www.ruimtelijkeplannen.nl)

1.3.2 Beschrijving planologische kaders, strijdigheid

'Bedrijf – Essen- en hoevelandschap'

Beschrijving

Gronden bestemd tot 'Bedrijf – Essen- en hoevelandschap' zijn aangewezen voor bedrijven in milieucategorie 1 of 2, bestaande bedrijven, watergangen, waterpartijen en inundatie vanuit de watergangen, met bijbehorende waterhuishoudkundige voorzieningen en bij een en ander behorende voorzieningen waaronder parkeerplaatsen en nutsvoorzieningen. In de bouwregels is vastgelegd dat de gezamenlijke oppervlakte van bedrijfsgebouwen binnen elk bestemmingsvlak niet meer mag bedragen dan 115% van de bestaande oppervlakte. Via een binnenplanse afwijkingmogelijkheid (artikel 11.3.1. onder a) kan onder voorwaarden de bestaande oppervlakte worden vergroot met 125%.

Strijdigheid

De gewenste uitbreiding (die overigens geheel binnen het bestaande bestemmingsvlak plaatsvindt) overschrijdt de maximaal toegestane gezamenlijke oppervlakte van 115%. Op dit moment staat er namelijk circa 1.000 m² bedrijfsbebouwing (inclusief de bedrijfswoning en bijgebouwen). De gewenste uitbreiding aan bedrijfsgebouwen heeft een oppervlakte van circa 550 m². Gelet op deze oppervlakte is de binnenplanse afwijkingbevoegdheid (vergroting tot 125%) ontoereikend.

Afwijking

Gelet op het vorenstaande wordt middels een omgevingsvergunning ex artikel 2.12 Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo), eerste lid, onder a, sub 3° afgeweken van het geldende bestemmingsplan voor wat betreft de maximum toegestane gezamenlijke oppervlakte aan bedrijfsgebouwen (artikel 11.2.2. onder a).

1.4 Eisen aan een ruimtelijke onderbouwning

Een op artikel 2.12, eerste lid, sub a, onder 3 Wabo gebaseerde zelfstandige instructie voor de inhoud en inrichting van deze ruimtelijke onderbouwning ontbreekt in het Besluit omgevingsrecht (Bor). Artikel 5.20 van het Besluit omgevingsrecht (Bor) verklaart voor de inhoud van het besluit de artikelen 3.1.2, 3.1.6 en 3.3.1, eerste lid, van het Bro van overeenkomstige toepassing. Voorliggende ruimtelijke onderbouwning belicht alle relevante aspecten vanuit de ruimtelijke ordening en toont aan dat voorliggend project in overeenstemming is met een goede ruimtelijke ordening. Hieronder is verwoordt waaraan een ruimtelijke onderbouwning moet voldoen.

In een goede ruimtelijke onderbouwning zijn neergelegd:

1. een verantwoording van de gemaakte keuzen;
2. een beschrijving van de wijze waarop in het plan rekening is gehouden met de gevolgen voor de waterhuishouding; Hiervoor wordt verwezen naar hoofdstuk 6;
3. de uitkomsten van het in artikel 3.1.1 bedoelde overleg; Hiervoor wordt verwezen naar hoofdstuk 7;
4. de uitkomsten van het met toepassing van artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht verrichte onderzoek; verwezen wordt naar de gehele ruimtelijke onderbouwning waaruit blijkt dat met alle relevante feiten en af te wegen belangen rekening is gehouden;
5. een beschrijving van de wijze waarop burgers en maatschappelijke organisaties bij de voorbereiding zijn betrokken; het ontwerpbesluit zal voor een ieder ter inzage worden gelegd. Er wordt gelegenheid geboden om zienswijzen in te dienen;
6. de inzichten over de uitvoerbaarheid van het plan; Verwezen wordt naar hoofdstuk 7.

Voor zover bij het project geen milieueffectrapport als bedoeld in hoofdstuk 7 van de Wet milieubeheer wordt opgesteld, waarin de hierna volgende onderdelen zijn beschreven, worden in de ruimtelijke onderbouwning ten minste neergelegd:

7. een beschrijving van de wijze waarop met de in de grond aanwezige of te verwachten monumenten rekening is gehouden; hiervoor wordt verwezen naar paragraaf 5.7;
8. voor zover nodig een beschrijving van de wijze waarop rekening is gehouden met overige waarden van de in het besluit begrepen gronden en de verhouding tot het aangrenzende gebied; In hoofdstuk 5 is aandacht besteed aan diverse relevante aspecten;
9. een beschrijving van de wijze waarop krachtens hoofdstuk 5 van de Wet milieubeheer vastgestelde milieukwaliteitseisen bij het besluit zijn betrokken; het betreffende hoofdstuk 5 van de Wet milieubeheer heeft betrekking op luchtkwaliteitseisen. Deze zijn beschreven in paragraaf 5.3.

1.5 Leeswijzer

Na deze inleiding wordt in hoofdstuk 2 een beschrijving van de historische en huidige situatie gegeven.

In hoofdstuk 3 wordt de gewenste ontwikkeling nader beschreven.

Hoofdstuk 4 bevat het beleidskader. Hierin wordt het beleid van het rijk, de provincie en de gemeente Hardenberg beschreven.

In hoofdstuk 5 passeren alle relevante milieu- en omgevingsthema's de revue.

Hoofdstuk 6 gaat in op de wateraspecten.

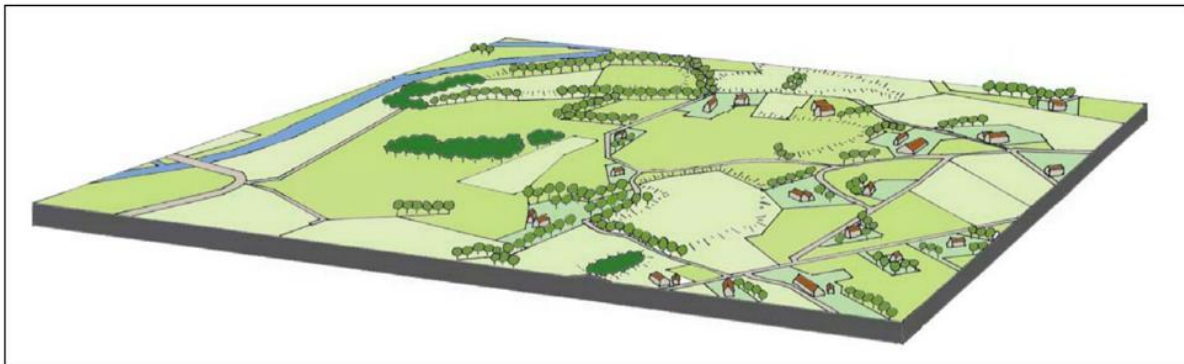
In hoofdstuk 7 wordt ingegaan op de economische uitvoerbaarheid.

Hoofdstuk 8 gaat tot slot in op het vooroverleg.

HOOFDSTUK 2 HISTORISCHE EN HUIDIGE SITUATIE

2.1 Landschap en historie

Het omliggende landschap is te typeren als een essen- en hoevenlandschap. Het essenlandschap is geordend vanuit de erven en de essen en de eeuwenoude akkercomplexen die op de hogere dekzandkoppen en flanken van stuwwallen werden aangelegd. Eeuwenlange bemesting (met heideplaggen en stalmest) heeft geleid tot een karakteristiek reliëf met soms hoge steilranden. Het oude hoevenlandschap betreft een landschap met verspreide erven. Het werd ontwikkeld nadat de complexen met de grote essen 'bezet' waren. Die vonden ze bij kleine dekzandkopjes die individueel werden ontgonnen. Dit leidde tot een landschap dat de zelfde opbouw kent als het essenlandschap, alleen in een meer kleinschalige, meer individuele en jongere variant. Deze kleinere maat en schaal is tevens de reflectie van de natuurlijke ondergrond. Het landschap is contrastrijk met veel variatie op de korte afstand.

Afbeelding 2.1 Vogelvluhtimpresie essen- en hoevenlandschap (Bron: LIK Gramsbergen en omgeving)

Opvallend historisch element in het landschap is de 'Loozense Linie' ten westen van het projectgebied. De Loozense Linie was een verdedigingswerk uit de tijd van Napoleon, bedoeld om de Bataafse Republiek te beschermen. De aanleg van de Loozense Linie begon in 1799 en in 1801 was die klaar voor gebruik. De linie vormde één geheel met de Venebruggerschans en Fort de Haandrik, dat werd gebouwd als bescherming van de oostgrens. Het geheel was bedoeld als versterking van de bestaande Emslinie. De linie ligt in het winterbed van de Overijsselse Vecht en ontleend haar naam aan de buurtschap Loozen. Van de linie zijn nog enkele herkenbare delen overgebleven, zoals een gedeelte van een bastion, waterstructuren bij een niet bewaard gebleven redoute en een overblijfsel van een voormalige meander. De historische ontwikkeling van het landschap is duidelijk waarneembaar op de historische kaarten in afbeelding 2.2.

Afbeelding 2.2 Historische kaarten projectgebied en omgeving (Bron: Atlas van Overijssel)

2.2 Het projectgebied en omgeving

Het projectgebied bevindt zich aan de Hardenbergerweg 20 in het buurtschap Loozen. Duidelijke structuurdragers in het landschap zijn de Hardenbergerweg, de spoorlijn Zwolle – Emmen en het kanaal Almelo – De Haandrik. Ten westen van het projectgebied is de rivier De Vecht een belangrijke ruimtelijke structuurdrager. De functionele structuur is divers en bestaat uit agrarische cultuurgrond en bedrijven, verspreid liggende woonpercelen, recreatie, natuur, water en infrastructuur.

De projectlocatie wordt begrensd door de Schooldijk aan de noordzijde, agrarische cultuurgronden aan de oostzijde en zuidzijde en de Hardenbergerweg aan de westzijde. Binnen de begrenzing van het projectgebied bevindt zich Landbouwtechnische Handelsonderneming Nijmeijer. De bedrijfsactiviteiten bestaan uit het repareren, onderhouden, verhuren en verkopen van machines en werktuigen in (voornamelijk) de agrarische sector en bosbouw. Op het bedrijfsperceel, dat via twee in- en uitritten is ontsloten, is diverse bedrijfsbebouwing aanwezig, waaronder een bedrijfswoning met bijgebouwen en een recente (2009) bedrijfsloods ter grootte van 300 m². De locatie waar de nieuwe bebouwing beoogd is, is deel verhard en deels onverhard. Luchtfoto's en straatbeelden van het projectgebied zijn weergegeven op afbeelding 2.3 en 2.4.

Afbeelding 2.3 Luchtfoto's projectgebied (Bron: Atlas van Overijssel)

Afbeelding 2.4 Beelden van het huidige bedrijfsperceel vanaf de Hardenbergerweg (Bron: Google streetview)

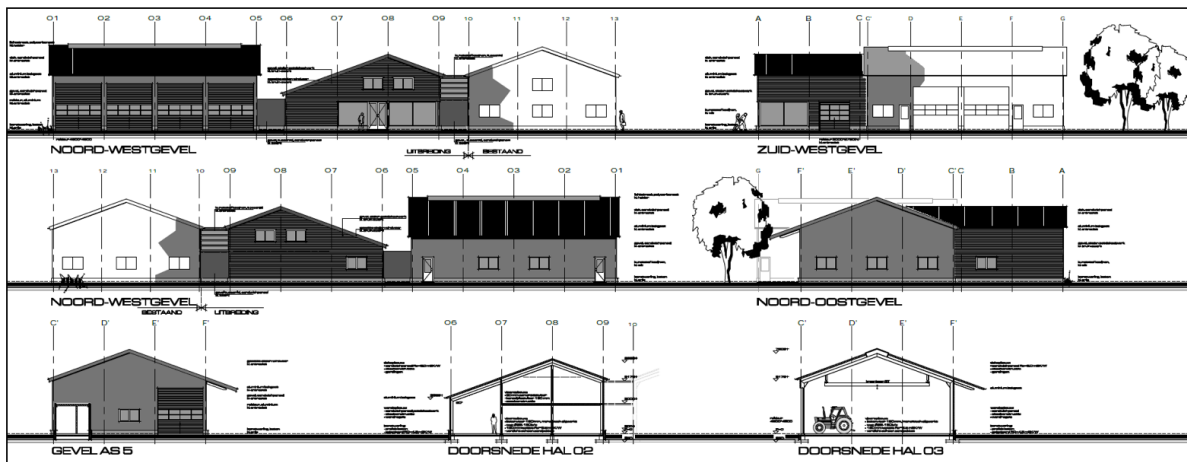
Afbeelding 2.5 Beelden huidige bebouwing (Bron: Buro Stad + Land)

HOOFDSTUK 3 GEWENSTE SITUATIE

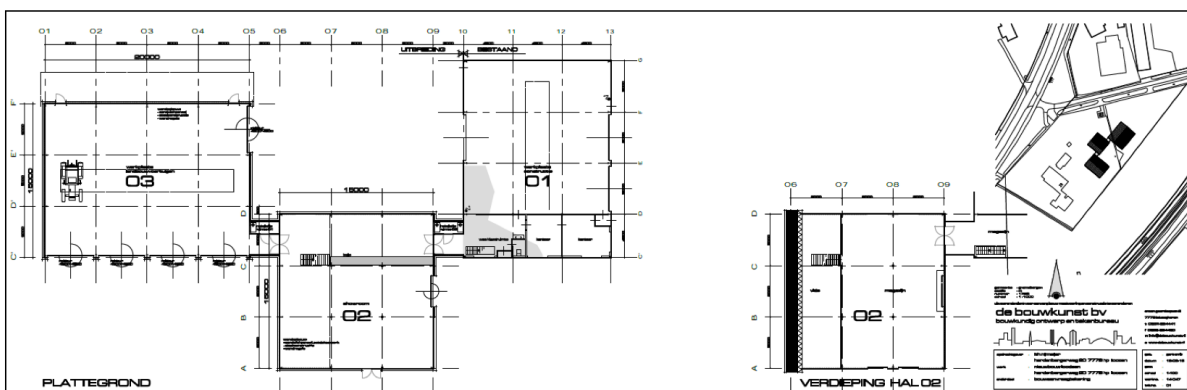
3.1 Planbeschrijving

3.1.1 Het bouwplan

Het gewenste bouwplan betreft de realisatie van twee nieuwe bedrijfsgebouwen die middels technische ruimtes geschakeld zijn aan elkaar. In de toekomstige situatie is het bestaande bedrijfsgebouw tevens geschakeld met de twee nieuwe bedrijfsgebouwen. Aan het bestaande bedrijfsgebouw wordt een showroom inclusief magazijn met een oppervlakte van 225 m² (15 meter bij 15 meter) gerealiseerd. Dit gebouw heeft een minimum goothoogte van 3,4 meter en een maximum goothoogte van 5,2 meter. De bouwhoogte bedraagt 7 meter. Ten noordoosten van deze te realiseren showroom wordt een nieuwe werkplaats gerealiseerd. Dit gebouw heeft een oppervlakte van 300 m² (15 meter bij 20 meter). In verband met het plaatsen van een kraanbaan en de hoogte van de landbouwvoertuigen van tegenwoordig is een hogere goot- en bouwhoogte benodigd. De goothoogte bedraagt 5,2 meter en de bouwhoogte 7,9 meter. Dit gebouw wordt voorzien van diverse roldeuren zodat de landbouwvoertuigen eenvoudig de werkplaats in en uit kunnen rijden. De ontwikkeling is in beginsel niet gericht op een significante uitbreiding van de bedrijfsactiviteiten, maar is voornamelijk beoogd ter optimalisatie van de bedrijfsvoering.

Afbeelding 3.1 Aanzichten en doorsnedes bebouwing (Bron: De Bouwkunst BV)

Afbeelding 3.2 Bovenaanzichten (Bron: De Bouwkunst BV)

3.1.3 Ruimtelijke kwaliteit

3.1.3.1 Inleiding

Twee principes uit de Omgevingsvisie Overijssel vormen het vertrekpunt:

1. elke ontwikkeling dient bij te dragen aan een versterking van de ruimtelijke kwaliteit;
2. de ontwikkelingsruimte die men krijgt dient in evenwicht te zijn met investeringen (prestaties) in de ruimtelijke kwaliteit.

In voorliggend geval is sprake van een ontwikkeling binnen de begrenzing van het huidige bestemmingsvlak. De schaal en impact van de ontwikkeling is beperkt te noemen. Dit betekent dat de basisinspanning (landschappelijke inpassing volstaat als kwaliteitsprestatie. De uitwerking is uitgewerkt in een ruimtelijke kwaliteitsplan, die is opgenomen als bijlage 1 bij deze ruimtelijke onderbouwing.

3.1.3.2 Uitgangspunten

- Behoud en versterking van de (cultuurhistorische) structuur. Iets gedraaid t.o.v. de weg. Er wordt geen groot massief volume voorzien, maar een in meerdere objecten opgedeelde structuur, passend bij de gebiedskenmerken.
- Behoud van ruimtelijke kwaliteit.
- Behoud en versterking van het (groene) straatprofiel, tuin en terreininrichting versterken de beleving van (bedrijfs)gebouwen.
- Alle gevels richting de openbare ruimte zijn representatief vormgegeven.
- De architectuur is afgestemd op de gewenste functionaliteit en de bestaande.
- Bijgebouwen zijn steeds ondergeschikt qua architectuur en materialisatie aan het hoofdgebouw
- De detaillering, en het kleur- en materiaalgebruik is sober, ingetogen. (donkere tinten, niet glimmend).

3.1.3.3 Inspanning

- Realisatie /behoud zichtlijnen naar en structuur van het omliggende landschap.
- Gebouwen zijn gepositioneerd overeenkomstig de overheersende richtingen in het landschap, vrijstaand (met elkaar verbonden door sluisen), maar ruimtelijk een eenheid vormend en aansluitend bij de overige bebouwing en groenstructuur.
- Singel aan de noordzijde meer gesloten maken (doorplanten met struikvormers).
- Aan de noordoostzijde wordt een extra singel met boom- en struikvormers voorzien ter beperking van het zicht op het erf.
- De bestaande houtsingels aan de zuid- en zuidoostkant blijven behouden.

Afbeelding 3.3 Erfinrichting (Bron: Buro Stad + Land)

3.2 Verkeer en parkeren

3.2.1 Algemeen

Bij het motiveren van de parkeerbehoefte en verkeersgeneratie kan gebruik worden gemaakt van de publicatie 'Kencijfers parkeren en verkeersgeneratie, publicatie 317 (oktober 2012)' van het CROW. Het CROW ontwikkelt en publiceert kennis onder andere op het gebied van verkeer en parkeren. Specifiek voor verkeersgeneratie en parkeren heeft het CROW de publicatie, 'Kencijfers parkeren en verkeersgeneratie' opgesteld. Deze kencijfers zijn gebaseerd op literatuuronderzoek en praktijkervaringen van gemeenten. De kencijfers zijn landelijk (en juridisch) geaccepteerd en worden gezien als de meest betrouwbare gegevens met betrekking tot het bepalen van onder andere de verkeersgeneratie. Overigens wordt opgemerkt dat bij iedere functie, in de CROW-publicatie, een maximum en minimum wordt genoemd. Dit is de bandbreedte. Veelal wordt bij nieuwe ontwikkelingen het gemiddelde gehanteerd.

3.2.2 Uitgangspunten

Qua functie, verstedelijkheidsgraad, stedelijke zone en verkeersgeneratie de volgende uitgangspunten gehanteerd moeten worden:

- Type: 'bedrijf arbeidsintensief/bezoekersextensief' (bijvoorbeeld een werkplaats) en 'bedrijf arbeidsextensief/bezoekersextensief'¹ (bijvoorbeeld een loods, opslag, transportbedrijf);
- Verstedelijkingsgraad: weinig stedelijk;
- Stedelijke zone: buitengebied.

3.2.3 Berekening parkeerbehoefte en verkeersgeneratie

De uitgangspunten in combinatie met het beoogde bouwplan leiden tot de volgende berekening:

¹ Deze typering geldt voor de 225 m² magazijn boven de showroom.

Functie	Parkeernorm (gemiddeld)	Verkeersgeneratie (gemiddeld)	Parkeerbehoefte t.g.v. de ontwikkeling	Verkeersgeneratie t.g.v. de ontwikkeling
bedrijf arbeidsintensief/bezoekers extensief	2,35	10	7 parkeerplaatsen	30 mvt/e
bedrijf arbeidsextensief/bezoekers extensief	1,05	4,8	4,7 parkeerplaatsen	21,6 mvt/e
Totaal			11,7 parkeerplaatsen	51,6 mvt/e

Zoals aangegeven in paragraaf 3.2.2. wordt in de berekening onderscheid gemaakt tussen de werkplaats en showroom / magazijn. De werkplaats heeft een oppervlakte van 300 m² (15 bij 20 meter) en de showroom en magazijn bestaat uit twee verdiepingen van ieder 225 m² = 450 m².

De voorgenomen ontwikkeling levert een totale parkeerbehoefte op van (afgerond) **12** parkeerplaatsen. Op het bedrijfsperceel is voldoende ruimte aanwezig voor het parkeren en stallen van de vrachtwagens en de auto's van werknemers en klanten.

De ontwikkeling zorgt op basis van bovenstaande voor een extra verkeersgeneratie van **52** extra vervoersbewegingen per weekdagemaal. Hierbij is gerekend met het brutovloeroppervlak van de nieuwe bebouwing. Daarbij dient wel opgemerkt te worden dat de uitbreiding met name noodzakelijk is om meer opslagcapaciteit te realiseren. Deze uitbreiding zal niet leiden tot een onevenredig grote toename van het aantal klanten (en dus bedrijfsbezoeken) dan wel een grote uitbreiding van arbeidskrachten. Het werkelijke aantal extra vervoersbewegingen als gevolg van de ontwikkeling zal in de toekomst aanzienlijk lager liggen dan het voorgenoemde aantal.

De omliggende infrastructuur zal de beperkte toename van het aantal verkeersbewegingen eenvoudig en veilig af kunnen wikkelen. Vanuit verkeerskundig oogpunt zijn er geen bezwaren tegen de voorgenomen ontwikkeling.

3.2.4 Ontsluiting

Het bedrijfsperceel blijft tweezijdig ontsloten zoals in de huidige situatie ook het geval is. Het realiseren van extra ontsluitingen is niet noodzakelijk.

HOOFDSTUK 4 BELEIDSKADER

Dit hoofdstuk beschrijft, voor zover van belang, het rijks-, provinciaal- en gemeentelijk beleid. Naast de belangrijkste algemene uitgangspunten worden de specifieke voor dit projectgebied geldende uitgangspunten weergegeven.

4.1 Rijksbeleid

4.1.1 Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (d.d. 13 maart 2012)

4.1.1.1 Algemeen

De Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte is op 13 maart 2012 vastgesteld. De Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) geeft een totaalbeeld van het ruimtelijk- en mobiliteitsbeleid op rijksniveau en vervangt de Nota Ruimte, de Structuurvisie Randstad 2040, de Nota Mobiliteit, de MobiliteitsAanpak en de Structuurvisie voor de Snelwegomgeving. Tevens vervangt het een aantal ruimtelijke doelen en uitspraken in onder andere de Agenda Landschap en de Agenda Vitaal Platteland. Daarmee wordt de SVIR het kader voor thematische of gebiedsgerichte uitwerkingen van rijksbeleid met ruimtelijke consequenties.

4.1.1.2 Opgaven van nationaal belang

In de SVIR heeft het Rijk drie rijksdoelen om Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig te houden voor de middellange termijn (2028):

- Het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijk-economische structuur van Nederland;
- Het verbeteren, instandhouden en ruimtelijk zekerstellen van de bereikbaarheid waarbij de gebruiker voorop staat;
- Het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving waarin unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden behouden zijn.

Voor de drie rijksdoelen worden de 13 onderwerpen van nationaal belang benoemd. Hiermee geeft het Rijk aan waarvoor het verantwoordelijk is en waarop het resultaten wil boeken. Buiten deze nationale belangen hebben decentrale overheden beleidsvrijheid.

De drie hoofddoelen van het ruimtelijk en mobiliteitsbeleid kennen nationale opgaven die regionaal neerslaan. Opgaven van nationaal belang in Oost-Nederland (de provincies Gelderland en Overijssel) zijn:

- Het waar nodig verbeteren van de internationale achterlandverbindingen (weg, spoor en vaarwegen) die door Oost Nederland lopen. Dit onder andere ten behoeve van de mainports Rotterdam en Schiphol;
- Het formuleren van een integrale strategie voor het totale rivierengebied van Maas en Rijn (Waal, Nederrijn, Lek en de IJssel, deelprogramma rivieren van het Deltaprogramma) en de IJsselvechtdelta (deelprogramma's zoetwater en rivieren) voor waterveiligheid in combinatie met bereikbaarheid, ruimtelijke kwaliteit, natuur, economische ontwikkeling en woningbouw;
- Het tot stand brengen en beschermen van de (herijkte) EHS, inclusief de Natura 2000 gebieden (zoals de Veluwe);
- Het robuust en compleet maken van het hoofdenrgienetwerk (380 kV), onder andere door het aanwijzen van het tracé voor aansluiting op het Duitse hoogspanningsnet.

4.1.1.3 Ladder voor duurzame verstedelijking

In de SVIR wordt tevens de ladder voor duurzame verstedelijking geïntroduceerd. Deze ladder is per 1 oktober 2012 als motiveringseis in het Besluit ruimtelijke ordening (artikel 3.1.6, lid 2) opgenomen. Doel van de ladder voor duurzame verstedelijking is een goede ruimtelijke ordening door een optimale benutting van de ruimte in

stedelijke gebieden. Hierbij dient de behoefte aan een stedelijke ontwikkeling te worden aangetoond. De ladder kent drie treden die achter elkaar worden doorlopen.

Afbeelding 4.1 Ladder voor duurzame verstedelijking (Bron: Ministerie van Infrastructuur en Milieu)

4.1.2 Toetsing aan de ‘Ladder voor duurzame verstedelijking’

4.1.2.1 Nieuwe stedelijke ontwikkeling

Voor de toetsing aan de Ladder voor duurzame verstedelijking (art. 3.1.6, lid 2 van het Bro) is het van belang om te bepalen of sprake is van een ‘stedelijke ontwikkeling’. In voorliggend geval is geen sprake van een nieuwe stedelijke ontwikkeling, aangezien er sprake is van een bedrijf dat ten dienste staat van de agrarische sector c.q. buitengebied. Een groot deel van de bedrijfsactiviteiten kan op basis van bijvoorbeeld het Activiteitenbesluit milieubeheer worden aangemerkt als agrarische activiteiten.

agrarische activiteiten: geheel van activiteiten dat betrekking heeft op gewassen of landbouwhuisdieren voor zover deze geteeld of gekweekt onderscheidenlijk gefokt, gemest, gehouden of verhandeld worden, daaronder mede begrepen agrarisch gemechaniseerd loonwerk zoals het uitvoeren van cultuurtechnische werken, mestdistributie, grondverzet of soortgelijke dienstverlening.

Gelet op bovenstaande is geen sprake van een nieuwe stedelijke ontwikkeling en kan een nadere toetsing aan de Ladder voor duurzame verstedelijking achterwege blijven.

4.1.3 Conclusie toetsing van het initiatief aan het rijksbeleid

Het initiatief raakt geen rijksbelangen. Daarnaast voldoet de ontwikkeling aan de ‘Ladder voor duurzame verstedelijking’.

4.2 Provinciaal beleid

Het provinciaal beleid is verwoord in tal van plannen. Het belangrijke plan betreft de Omgevingsvisie Overijssel (d.d. 3 juli 2013) en de bijbehorende Omgevingsverordening Overijssel (d.d. 3 juli 2013).

4.2.1 Uitgangspunten van de Omgevingsvisie Overijssel

De Omgevingsvisie Overijssel is het integrale provinciale beleidsplan voor de fysieke leefomgeving van Overijssel. In 2009 is de Omgevingsvisie en -verordening 2009 vastgesteld. Naar aanleiding van monitoring en evaluaties is de Omgevingsvisie en -verordening op onderdelen geactualiseerd. De Actualisatie Omgevingsvisie en -verordening is op 3 juli 2013 vastgesteld door Provinciale Staten en is op 1 september 2013 in werking

getreden. De hoofdambitie van de Omgevingsvisie is een toekomstvaste groei van welvaart en welzijn met een verantwoord beslag op de beschikbare natuurlijke hulpbronnen en voorraden.

4.2.2 Omgevingsverordening Overijssel

De provincie beschikt over een palet aan instrumenten waarmee zij haar ambities realiseert. Het gaat er daarbij om steeds de meest optimale mix van instrumenten toe te passen, zodat effectief en efficiënt resultaat wordt geboekt voor alle ambities en doelstellingen van de Omgevingsvisie. De keuze voor inzet van deze instrumenten is bepaald aan de hand van een aantal criteria. In de Omgevingsvisie is bij elke beleidsambitie een realisatieschema opgenomen waarin is aangegeven welke instrumenten de provincie zal inzetten om de verschillende onderwerpen van provinciaal belang te realiseren.

Eén van de instrumenten om het beleid uit de Omgevingsvisie te laten doorwerken is de Omgevingsverordening Overijssel. De Omgevingsverordening is het provinciaal juridisch instrument dat wordt ingezet voor die onderwerpen waarvoor de provincie eraan hecht dat de doorwerking van het beleid van de Omgevingsvisie juridisch geborgd is.

4.2.3 Uitvoeringsmodel Omgevingsvisie Overijssel

De opgaven, kansen, beleidsambities en ruimtelijke kwaliteitsambities voor de provincie zijn in de Omgevingsvisie Overijssel geschetst in ontwikkelingsperspectieven voor de groene omgeving en stedelijke omgeving.

Om de ambities van de provincie waar te maken, bevat de Omgevingsvisie een uitvoeringsmodel. Dit model is gebaseerd op drie niveaus, te weten:

1. generieke beleidskeuzes;
2. ontwikkelingsperspectieven;
3. gebiedskenmerken.

Deze begrippen worden hieronder nader toegelicht.

4.2.3.1 Generieke beleidskeuzes

Generieke beleidskeuzes zijn keuzes die bepalend zijn voor de vraag of ontwikkelingen nodig dan wel mogelijk zijn. In deze fase wordt beoordeeld of er sprake is van een behoefte aan een bepaalde voorziening. Ook wordt in deze fase de zgn. 'SER-ladder' gehanteerd. Deze komt er kort gezegd op neer dat eerst bestaande bebouwing en herstructurering worden benut, voordat er uitbreiding kan plaatsvinden.

Andere generieke beleidskeuzes betreffen de reserveringen voor waterveiligheid, randvoorwaarden voor externe veiligheid, grondwaterbeschermingsgebieden, bescherming van de ondergrond (aardkundige en archeologische waarden), landbouwontwikkelingsgebieden voor intensieve veehouderij, begrenzing van Nationale Landschappen, Natura 2000-gebieden, Ecologische Hoofdstructuur en verbindingzones enzovoorts. De generieke beleidskeuzes zijn veelal normstellend.

4.2.3.2 Ontwikkelingsperspectieven.

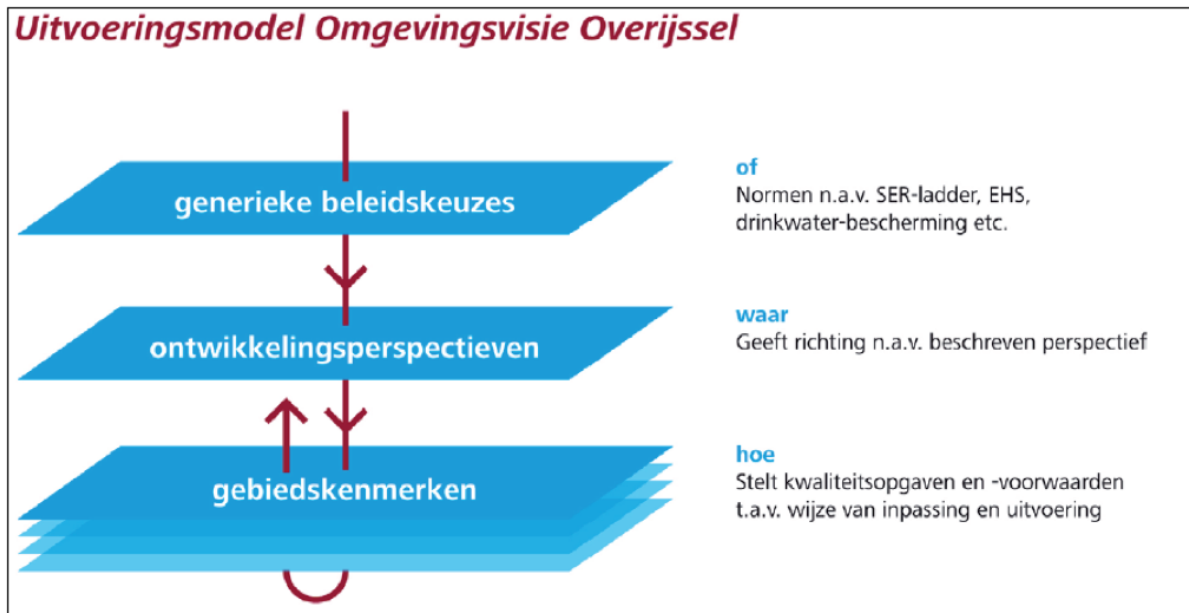
Als uit de beoordeling in het kader van de generieke beleidskeuzes blijkt dat de voorgenomen ruimtelijke ontwikkeling aanvaardbaar is, vindt een toets plaats aan de ontwikkelingsperspectieven. In de Omgevingsvisie is een spectrum van zes ontwikkelperspectieven beschreven voor de groene en stedelijke omgeving. Met dit spectrum geeft de provincie ruimte voor het realiseren van de in de visie beschreven beleids- en kwaliteitsambities.

De ontwikkelingsperspectieven geven richting aan wat waar ontwikkeld zou kunnen worden. Daar waar generieke beleidskeuzes een geografische begrenzing hebben, zijn ze consistent doorvertaald in de ontwikkelingsperspectieven.

4.2.3.3 Gebiedskenmerken.

Op basis van gebiedskenmerken in vier lagen (natuurlijke laag, laag van het agrarisch cultuurlandschap, stedelijke laag en lust- en leisurelaag) gelden specifieke kwaliteitsvoorwaarden en –opgaven voor ruimtelijke ontwikkelingen. Het is de vraag ‘hoe’ een ontwikkeling invulling krijgt.

Aan de hand van de drie genoemde niveaus kan worden gezien of een ruimtelijke ontwikkeling mogelijk is en er behoefte aan is, waar het past in de ontwikkelingsvisie en hoe het uitgevoerd kan worden. Afbeelding 3.2. geeft dit schematisch weer.

Afbeelding 4.2 Uitvoeringsmodel Omgevingsvisie Overijssel (Bron: Provincie Overijssel)

4.2.4 Toetsing van het initiatief aan het Uitvoeringsmodel Omgevingsvisie Overijssel

Indien het concrete initiatief wordt getoetst aan het Uitvoeringsmodel Omgevingsvisie Overijssel ontstaat globaal het volgende beeld.

4.2.4.1. Generieke beleidskeuzes

Bij de afwegingen in de eerste fase “generieke beleidskeuzes” is met name artikel 2.1.4 van de Omgevingsverordening Overijssel van belang. Op dit artikel wordt hierna ingegaan.

Artikel 2.1.4 Principes van zuinig en zorgvuldig ruimtegebruik

Bestemmingsplannen voorzien uitsluitend in andere dan stedelijke ontwikkelingen die een extra ruimtebeslag door bouwen en verhardens leggen op de groene omgeving wanneer aannemelijk is gemaakt:

- dat (her)benutting van bestaande bebouwing in de groene omgeving in redelijkheid niet mogelijk is;
- dat mogelijkheden voor combinatie van functies op bestaande erven optimaal zijn benut.

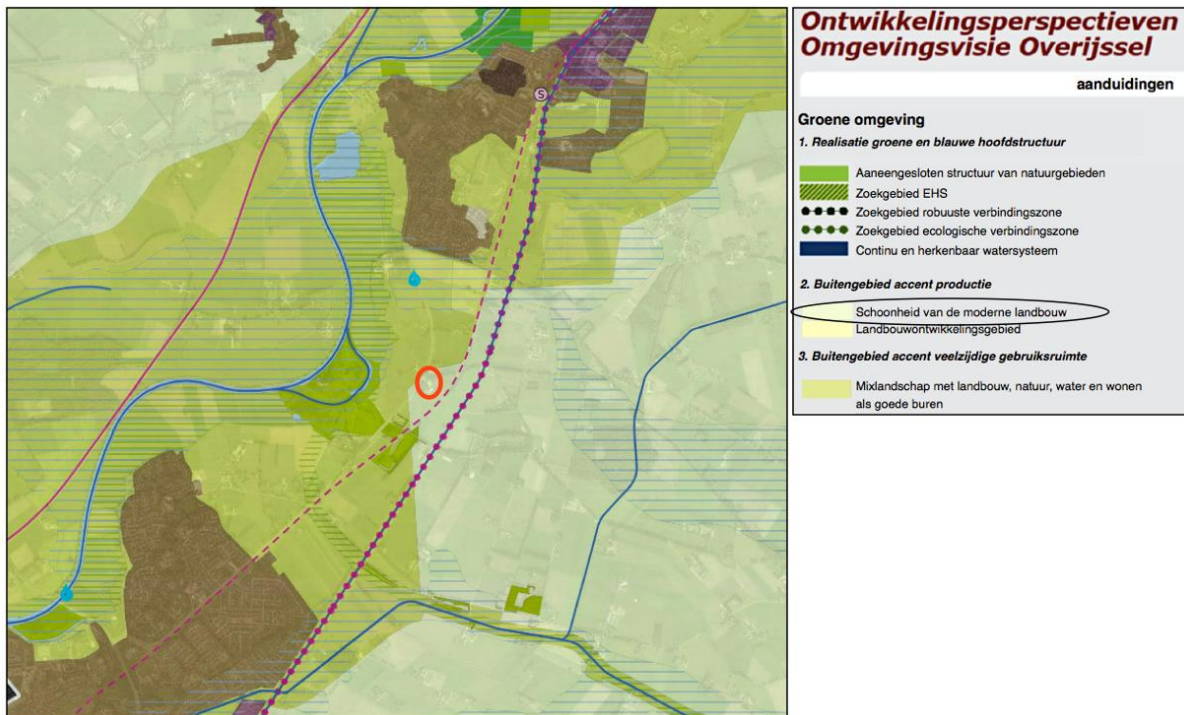
Toetsing van het initiatief aan artikel 2.1.4 van de Omgevingsverordening Overijssel

In voorliggend geval is sprake van de realisatie van nieuwe bedrijfsbebouwing binnen de bestaande begrenzing van het bedrijfsperceel / erf. Door de projectering van de bebouwing op de beoogde locatie blijft er sprake van een compact erfensemble en is er geen sprake van extra ruimtebeslag op de groene omgeving. Hiermee is sprake van zuinig en zorgvuldig ruimtegebruik in het kader van artikel 2.1.4 van de Omgevingsverordening Overijssel.

Bij de afwegingen in de eerste fase “generieke beleidskeuzes” zijn er voor het overige geen aspecten aanwezig die bijzondere aandacht verdienen.

4.2.4.2 Ontwikkelingsperspectieven

Het projectgebied is gelegen binnen de ontwikkelingsperspectief “Buitengebied accent productie– schoonheid van de moderne landbouw”. In afbeelding 4.3 is een uitsnede van de perspectievenkaart behorende bij de Omgevingsvisie opgenomen.

Afbeelding 4.3 Uitsnede Perspectievenkaart Omgevingsvisie Overijssel (Bron: Provincie Overijssel)

“Buitengebied accent productie – schoonheid van de moderne landbouw”

Dit betreffen gebieden die bijdragen aan de kwaliteit van de grote open cultuurlandschappen waar verdere modernisering en schaalvergroting van de landbouw royaal de ruimte krijgt. Dit ontwikkelingsperspectief omvat de gebieden waar het ruimtelijk raamwerk van lanen, waterlopen, lintbebouwingen en bosstroken optimaal in harmonie zijn met deze schaalvergroting. De kwaliteitsambitie is om de diverse landschappen herkenbaar te houden ten opzichte van elkaar en verschillen en contrasten binnen deze landschappen te accentueren.

Toetsing van het initiatief aan het “Ontwikkelingsperspectief”

Gebieden met het van toepassing zijnde ontwikkelingsperspectief zijn primair bedoeld voor de landbouw. In voorliggend geval is sprake van de nieuwbouw ten behoeve van een bedrijf dat in grote mate gelieerd is aan het buitengebied. Zoals beschreven in hoofdstuk 2 is de functionele structuur van de omgeving gedifferentieerd. In die zin sluit de voorgenomen ontwikkeling aan op de functionele structuur van de omgeving. Het initiatief draagt bij aan de economische vitaliteit. Daarnaast wordt het toekomstige bedrijfsperceel landschappelijk ingepast, waarbij rekening wordt gehouden met de voor het gebied kenmerkende landschapstructuren en landschapskwaliteiten. De ontwikkeling brengt geen belemmering met zich mee ten aanzien van de bedrijfsvoering van omliggende (agrarische) bedrijven of andere functies zoals wonen. Hiervoor wordt ook verwezen naar hoofdstuk 5 waar nader wordt ingegaan op diverse milieu- en omgevingsaspecten. Geconcludeerd wordt dat het voornemen in overeenstemming is met het ter plekke geldende ontwikkelingsperspectief.

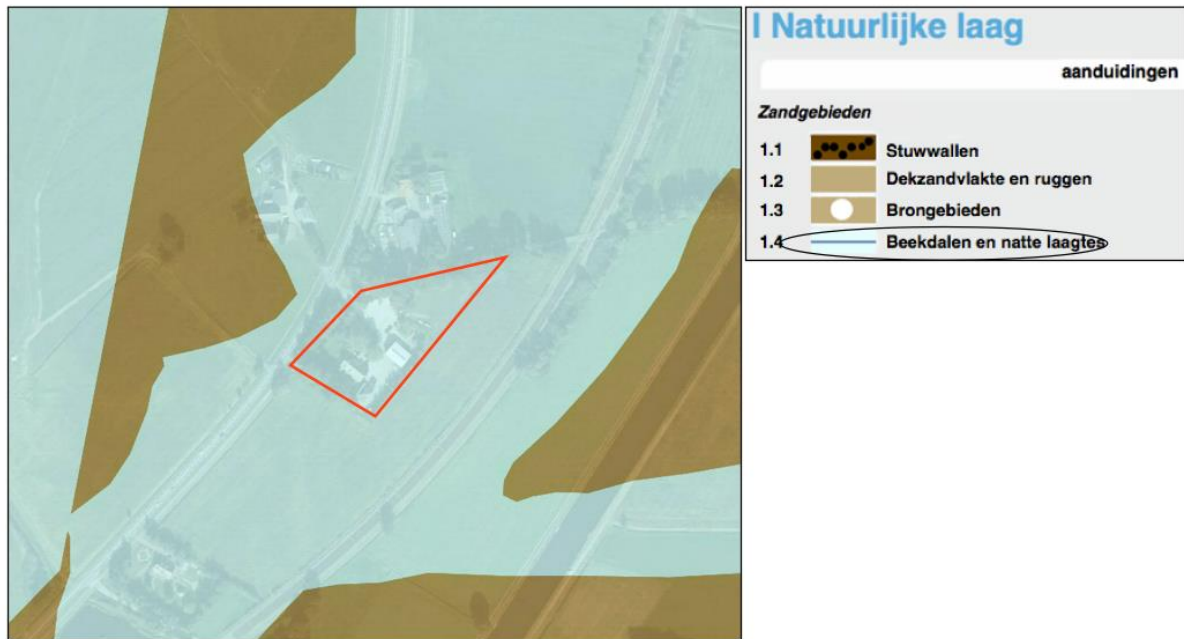
4.2.4.3 Gebiedskennmerken

Op basis van gebiedskennmerken in vier lagen (natuurlijke laag, laag van het agrarisch-cultuurlandschap, stedelijke laag en lust- en leisurelaag) gelden specifieke kwaliteitsvoorwaarden en –opgaven voor ruimtelijke ontwikkelingen.

1. De “Natuurlijke laag”

Overijssel bestaat uit een rijk en gevarieerd spectrum aan natuurlijke landschappen. Deze vormen de basis voor het gehele grondgebied van Overijssel. Het beter afstemmen van ruimtelijke ontwikkelingen op de natuurlijke laag kan ervoor zorgen dat de natuurlijke kwaliteiten van de provincie weer mede beeldbepalend worden. Ook in steden en dorpen bij voorbeeld in nieuwe waterrijke woonmilieus en nieuwe natuur in stad en dorp.

Het projectgebied is op de gebiedskenmerkenkaart de "Natuurlijke laag" aangeduid met de gebiedstype "Beekdalen en natte laagtes". In afbeelding 4.4 is dat aangegeven.

Afbeelding 4.4 Natuurlijke laag: “Beekdalen en natte laagtes” (Bron: Provincie Overijssel)

“Beekdalen en natte laagtes”

Het Overijsselse zandlandschap is van oorsprong kletsnat. In de laagtes van het zandgebied verzamelde zich het water. Hier ontwikkelden zich moerassen en broekbossen, waar het water in de loop van het seizoen geleidelijk uit weg sijpelde naar de lager gelegen delen, naar de beken en rivieren. Als ontwikkelingen plaats vinden in of in de directe nabijheid van beekdalen en natte laagtes, dan dragen deze bij aan extra ruimte voor de dynamiek van het stromende water en het vasthouden van water, aan versterking van de samenhang in het beekstelsel en aan vergroting van de zichtbaarheid, bereikbaarheid en beleefbaarheid van het water.

Toetsing van het initiatief aan de 'Natuurlijke laag'

In het gebied zijn de kenmerken van het oorspronkelijke landschap nauwelijks meer waarneembaar. Dit komt hoofdzakelijk doordat het gebied in cultuur is gebracht, met name ten behoeve van de landbouw. Desondanks is de ontwikkelingsrichting binnen de ‘natuurlijke laag’ in ogenschouw genomen in het opgestelde ruimtelijke kwaliteitsplan zoals opgenomen in bijlage 1. Hier wordt geconcludeerd dat de ‘Natuurlijke laag’ geen belemmering vormt voor de voorgenomen ontwikkeling.

2. De “Laag van het agrarische cultuurlandschap”

In het agrarisch cultuurlandschap gaat het er altijd om dat de mens inspeelt op de natuurlijke omstandigheden en die ten nutte maakt. Hierbij hebben nooit ideeën over schoonheid een rol gespeeld. Wel zijn we ze in de loop van de tijd gaan waarderen om hun ruimtelijke kwaliteiten. Vooral herkenbaarheid, contrast en afwisseling worden gewaardeerd. De ambitie is gericht op het voortbouwen aan de kenmerkende structuren van de agrarische cultuurlandschappen door óf versterking óf behoud óf ontwikkeling of een combinatie hiervan.

De locatie is op de gebiedskenmerkenkaart de “Laag van het agrarisch cultuurlandschap” aangeduid met het gebiedstype “Essenlandschap”. In afbeelding 4.5 is dat aangegeven.

Afbeelding 4.5 Laag van het agrarisch cultuurlandschap: “Essenlandschap” (Bron: Provincie Overijssel)

“Essenlandschap”

Het essenlandschap is geordend vanuit de erven en de essen en de eeuwenoude akkercomplexen die op de hogere dekzandkoppen en flanken van stuwwallen werden aangelegd. Eeuwenlange bemesting (met heideplaggen en stalmeest) heeft geleid tot een karakteristiek reliëf met soms hoge steilranden. De ambitie is het behouden van de es als ruimtelijke eenheid en het versterken van de contrasten tussen de verschillende landschapsonderdelen: grote open maat van de essen, het mozaïek van de flank van de es, de open beekdalen en vroegere heidevelden. Als ontwikkelingen plaats vinden in het essenlandschap, dan krijgen deze in de flanken een plaats, met respect voor en bijdragend aan de aanwezige bebouwingsstructuren (lint, erf) en versterking van het landschappelijk raamwerk.

Toetsing van het initiatief aan de “Laag van het agrarisch cultuurlandschap”

Bij het bepalen van de landschappelijke inpassing is rekening gehouden met gebiedskenmerken. De landschappelijke investeringen dragen bij aan een zorgvuldige inbedding van het bedrijfsperceel in de omgeving. Voor een nadere toelichting op de landschappelijke inpassingen wordt verwezen naar Hoofdstuk 3. Hier wordt geconcludeerd dat het voornemen op een landschappelijk verantwoorde wijze wordt ingepast in het landschap en bijdraagt aan het sociaal en economisch vitaal houden van het landelijk gebied.

3. De “Stedelijke laag”

Het projectgebied heeft op de gebiedskenmerkenkaart de “Stedelijke laag” geen bijzondere eigenschappen. Dit gebiedskenmerk kan buiten beschouwing worden gelaten.

4. De “Lust- en leisurelaag”

Het projectgebied heeft op de gebiedskenmerkenkaart de “Lust- en leisurelaag” geen bijzondere eigenschappen. Dit gebiedskenmerk kan buiten beschouwing worden gelaten.

4.2.5 Conclusie toetsing van het initiatief aan het provinciaal beleid

Geconcludeerd wordt dat de ruimtelijke ontwikkeling in overeenstemming is met het in de Omgevingsvisie Overijssel verwoorde en in de Omgevingsverordening verankerde provinciaal ruimtelijk beleid.

4.3 Gemeentelijk beleid

4.3.1 Visienota Buitengebied gemeente Hardenberg

4.3.1.1 Inleiding

De gemeente Hardenberg heeft de hoofdlijnen van het ruimtelijke beleid voor het totale buitengebied van de gemeente Hardenberg geformuleerd in de 'Visienota Buitengebied Gemeente Hardenberg'. De nota richt zich vooral op de realisatie van ruimtelijke kwaliteiten in het buitengebied.

De ruimtelijke visie zoals vastgelegd in de visienota vormde de basis voor het bestemmingsplan 'Buitengebied Hardenberg' dat op 1 oktober 2013 is vastgesteld. De hoofddoelen van het ruimtelijk beleid zoals verwoord in de 'Visienota Buitengebied' zijn:

- Op een duurzame en efficiënte wijze ruimte scheppen voor de verschillende ruimtevrage functies;
- Het vergroten van de leefbaarheid van het platteland;
- Het vergroten van de ruimtelijke kwaliteit.

Deze hoofddoelen zijn in de visienota als volgt vertaald:

1. een thematische benadering van het buitengebied (8 thema's);
2. een gebiedsgerichte benadering van het buitengebied;
3. uitgangspunt hierbij: de landschapstypen en de visuele landschapskenmerken;
4. een ontwikkelingsgerichte wijze van bestemmen.

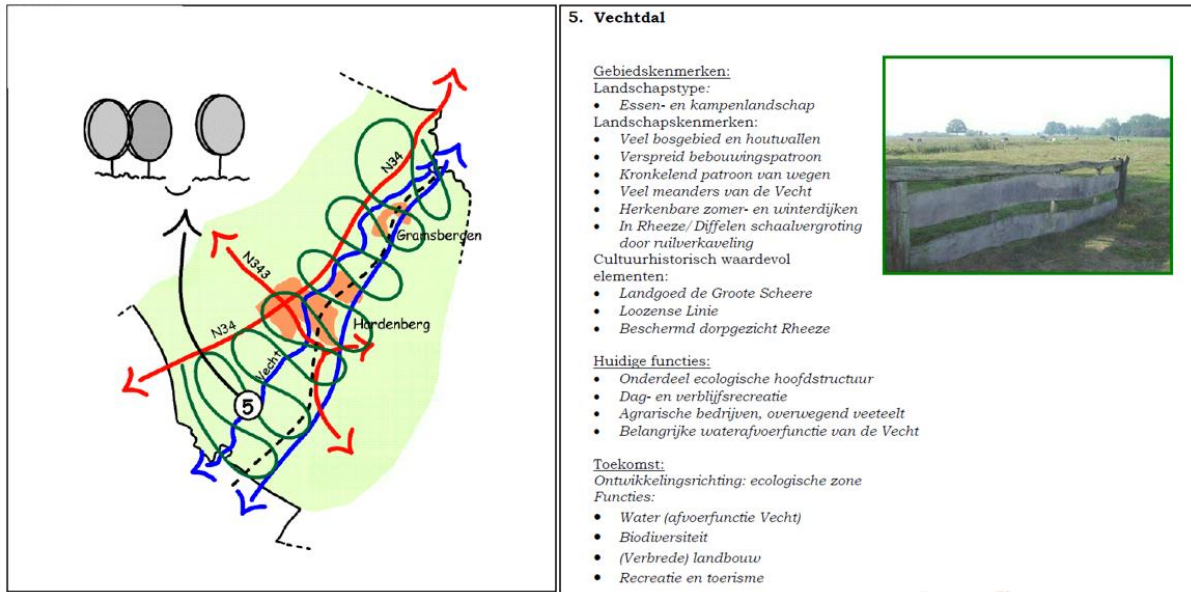
De keuze voor een gebiedsgerichte benadering houdt verband met het feit dat het buitengebied van Hardenberg geen gebied is met een uniform karakter. De gebiedsgerichte benadering maakt het mogelijk om per gebied te kijken welke kwaliteiten minimaal moeten worden behouden en zo mogelijk versterkt. Per gebied zijn er ook verschillende ontwikkelingsmogelijkheden, die het best bijdragen aan de gebiedskwaliteiten.

Bij de gebiedsindeling wordt uitgegaan van de huidige landschapskenmerken. Deze keuze is onder andere gebaseerd op de (voormalige) Nota Ruimte, waarin wordt aangegeven dat de kwaliteit van het landschap een volwaardige plaats verdient bij ruimtelijke afwegingen. Het gaat daarbij om algemene landschappelijke, natuurlijke, culturele en cultuurhistorische waarden.

Ook de keuze voor een ontwikkelingsgerichte wijze van bestemmen is gebaseerd op de (voormalige) Nota Ruimte, waarin het accent in de ruimtelijke ordening is verschoven van 'ordering' naar 'ontwikkeling'. Voor de gemeente houdt dat in, dat zij een andere rol in de ruimtelijke ordening zal gaan vervullen: minder toetsend achteraf en meer richtinggevend vooraf, gericht op de realisatie van ruimtelijke kwaliteit. De gemeente scheidt in haar ruimtelijke plannen de kaders/randvoorwaarden waarbinnen ontwikkelingen kunnen plaatsvinden. Het projectgebied ligt in deelgebied 5 'Vechtdal'.

4.3.1.2 Deelgebied Vechtdal

Het landschapstype in dit deelgebied betreft het Essen- en kampenlandschap (in het LIK Essen- en hoevenlandschap genoemd). Voor wat betreft de ontwikkelingsrichting ligt het primaat bij de ontwikkeling van de ecologische zone. Gestreefd wordt naar een gedifferentieerde functionele structuur.

Afbeelding 4.6 Ligging in deelgebied 'Vechtdal' van de Visienota Buitengebied (Bron: Visienota Buitengebied Hardenberg)

4.3.1.3 Toetsing van het initiatief aan de 'Visienota Buitengebied gemeente Hardenberg'

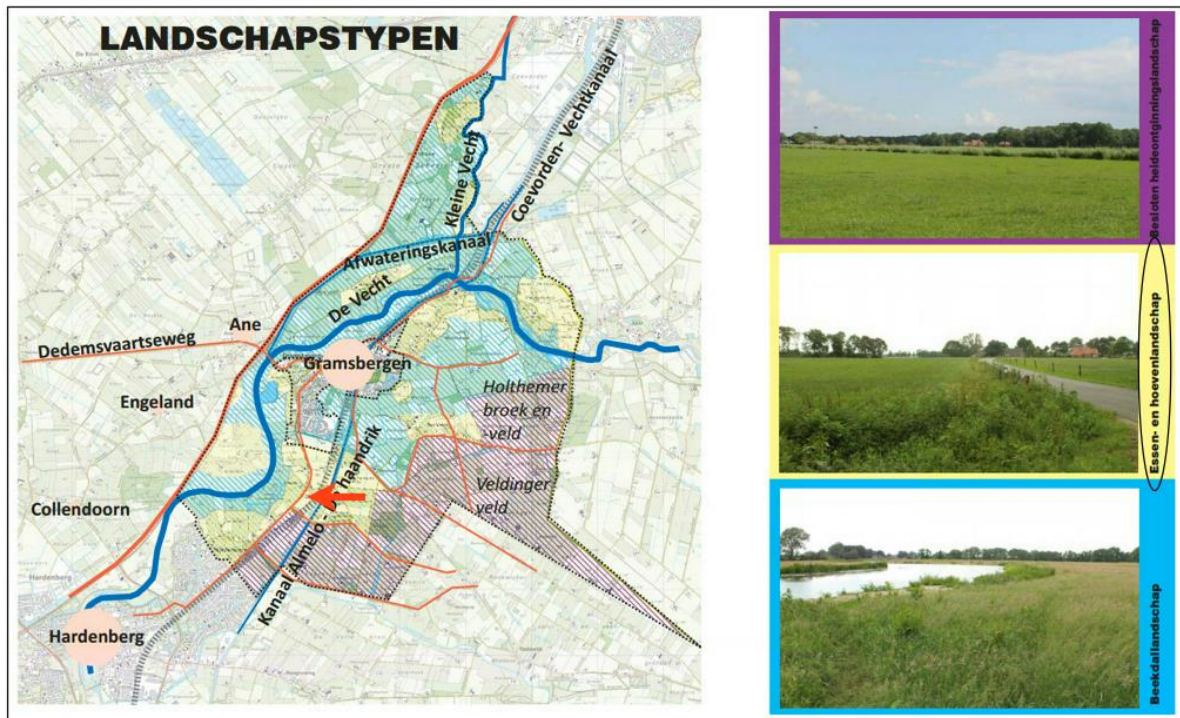
Zoals hiervoor is beschreven biedt het ontwikkelingsperspectief in dit deelgebied ruimte voor diverse functies naast elkaar. De voorgenomen ontwikkeling zorgt voor een versterking van de economische vitaliteit in samenhang met versterking van de ruimtelijke kwaliteit door de zorgvuldige landschappelijke inpassing. De ontwikkeling staat de ontwikkeling van de functie 'landbouw' niet in de weg. Geconcludeerd wordt dat de ontwikkeling in overeenstemming is met de 'Visienota Buitengebied gemeente Hardenberg'.

4.3.2 Landschap Identiteit Kaart; Gramsbergen en omgeving

4.3.2.1 Inleiding

De gemeente wil regie voeren op de ontwikkeling van het landelijk gebied. Daarbij wil de gemeente een meer richtinggevende rol gaan innemen, gericht op het versterken van de ruimtelijke kwaliteit. Om er achter te komen welke functies in welke omgeving wenselijk zijn, zijn Landschap-Identiteit-Kaarten (LIK's) opgesteld om achter de identiteit van de deelgebieden te komen. Er zijn in totaal zeven deelgebieden, het projectgebied ligt in deelgebied: Gramsbergen en omgeving.

In afbeelding 4.7 is een uitsnede van het deelgebied opgenomen met de daarin voorkomende landschapstypen. Het projectgebied behoort tot het landschapstype: Essen- en hoevenlandschap.

Afbeelding 4.7 Uitsnede landschapstypenkaart LIK, deelgebied Gramsbergen en omgeving (Bron: Gemeente Hardenberg)

4.3.2.2 Kwaliteiten Essen- en hoevenlandschap

In het LIK worden de volgende kwaliteiten van het essen- en hoevelandschap benoemd:

- Kleinschalige verkaveling, openheid;
- Glooiend landschap;
- Kronkelige, smalle wegen, landwegen;
- Verspreide bebouwing langs de essen;
- Waardevolle landschapselementen zoals houtwallen, bossingels, wegbeplanting, solitaire bomen en boomgroepen.

4.3.2.3 Toetsing van het initiatief aan de 'Landschap Identiteit Kaart'

Met het bepalen van de landschappelijke inpassingen is rekening gehouden met de uitgangspunten die op basis van het LIK gelden voor het van toepassing zijnde landschapstype 'essen- en hoevenlandschap'. Verwezen wordt naar hoofdstuk 3, waarin de landschappelijke inpassingsmaatregelen nader beschreven worden. Geconcludeerd wordt dat de landschapsmaatregelen uit het ruimtelijk kwaliteitsplan in overeenstemming zijn met de Landschap Identiteits Kaart.

HOOFDSTUK 5 MILIEU- EN OMGEVINGSASPECTEN

In een ruimtelijke onderbouwing moet een beschrijving worden opgenomen van de wijze waarop de milieukwaliteitseisen bij het plan zijn betrokken. Daarbij moet rekening gehouden worden met de geldende wet- en regelgeving en met de vastgestelde (boven)gemeentelijke beleidskaders.

In dit hoofdstuk worden de resultaten van het onderzoek naar de milieukundige uitvoerbaarheid beschreven. Het betreft de thema's geluid, bodem, luchtkwaliteit, externe veiligheid, milieuzonering, ecologie, archeologie & cultuurhistorie, geur en het Besluit m.e.r.

5.1 Geluid (Wet geluidhinder)

5.1.1 Algemeen

De Wet geluidhinder (Wgh) bevat geluidnormen en richtlijnen over de toelaatbaarheid van geluidniveaus als gevolg van rail- en wegverkeerslawaai en industriellawaai. De Wgh geeft aan dat een akoestisch onderzoek moet worden uitgevoerd bij het voorbereiden van de vaststelling van een bestemmingsplan of in dit geval het volgen van de uitgebreide procedure omgevingsvergunning, indien het plan een geluidgevoelig object mogelijk maakt binnen een geluidszone van een bestaande geluidsbron of indien het plan een nieuwe geluidsbron mogelijk maakt. Het akoestisch onderzoek moet uitwijzen of de wettelijke voorkeursgrenswaarde bij geluidgevoelige objecten wordt overschreden en zo ja, welke maatregelen nodig zijn om aan de voorkeursgrenswaarde te voldoen.

5.1.2 Verantwoording

In voorliggend geval zijn wegverkeers-, railverkeers en industriellawaai niet van belang aangezien er geen nieuw geluidsgevoelig object wordt toegevoegd.

Voor wat betreft de invloed van het bedrijf op omliggende objecten wordt verwezen naar paragraaf 5.5 (Milieuzonering).

5.1.3 Conclusie

De Wet geluidhinder vormt geen belemmering voor het planvoornemen.

5.2 Bodemkwaliteit

5.2.1 Algemeen

Bij de beoordeling van de aanvraag om een omgevingsvergunning dient te worden bepaald of de aanwezige bodemkwaliteit past bij het toekomstige gebruik van die bodem en of deze aspecten optimaal op elkaar kunnen worden afgestemd. Om hierin inzicht te krijgen, dient een bodemonderzoek te worden verricht conform de richtlijnen NEN 5740.

Rouwmaat Groep uit Groenlo heeft ter plaatse van het projectgebied een verkennend bodemonderzoek uitgevoerd. De resultaten en conclusies van dit onderzoek worden in de volgende subparagraaf behandeld. Voor een nadere toelichting hierop wordt verwezen naar het onderzoeksrapport opgenomen in bijlage 2 van deze toelichting.

5.2.2 Verantwoording

De bovengrond bestaat overwegend uit donkerbruin, matig fijn zand. Daaronder bestaat de ondergrond overwegend uit lichtbruin, matig fijn zand. Tijdens de monsternamen bedroeg de grondwaterstand 150 cm-mv voor peilbuis 1.

Tijdens de veldwerkzaamheden is gelet op het voorkomen van asbest. Visueel is op de bodem en in het opgeboorde materiaal geen asbestverdacht materiaal waargenomen. Op zintuiglijke wijze is het volgende aangetroffen:

- a) boring 2 (van 15-60 cm-mv) gebroken puin;
- b) boring 3 (van 20-40 cm-mv) gebroken puin.

Op basis van de analysesresultaten kan geconcludeerd worden dat:

- a) in de grond geen van de onderzochte componenten is aangetoond in een concentratie boven de achtergrondwaarde en/of detectiegrens;
- b) het grondwater licht verontreinigd is met Barium en Zink.

Het is bekend dat in het grondwater zware metalen in sterk fluctuerende gehalten kunnen voorkomen, zowel door natuurlijke bronnen als door menselijke activiteiten veroorzaakt (vermesting). De gehalten betreffen dan (natuurlijke) achtergrondwaarden.

5.2.3 Conclusie

Op basis van de onderzoeksresultaten bestaan er op grond van de milieuhygiënische kwaliteit van de bodem geen bezwaar het onderzochte terreindeel voor de geplande bouwdoeleinden te gebruiken.

5.3 Luchtkwaliteit

5.3.1 Algemeen

Om een goede luchtkwaliteit in Europa te garanderen heeft de Europese unie een viertal kaderrichtlijnen opgesteld. De hiervan afgeleide Nederlandse wetgeving is vastgelegd in hoofdstuk 5, titel 2 van de Wet milieubeheer. Deze wetgeving staat ook bekend als de Wet luchtkwaliteit.

In de Wet luchtkwaliteit staan ondermeer de grenswaarden voor de verschillende luchtverontreinigende stoffen. Onderdeel van de Wet luchtkwaliteit zijn de volgende Besluiten en Regelingen:

- Besluit en de Regeling niet in betekenende mate bijdragen (luchtkwaliteitseisen);
- Besluit gevoelige bestemmingen (luchtkwaliteitseisen);

5.3.1.1 Besluit en de Regeling niet in betekenende mate bijdragen

Het Besluit niet in betekenende mate bijdragen (NIBM) staat bouwprojecten toe wanneer de bijdrage aan de luchtkwaliteit van het desbetreffende project niet in betekenende mate is. Het begrip "niet in betekenende mate" is gedefinieerd als 3% van de grenswaarden uit de Wet milieubeheer. Het gaat hierbij uitsluitend om stikstofdioxide (NO₂) en fijn stof (PM₁₀). Toetsing aan andere luchtverontreinigende stoffen uit de Wet luchtkwaliteit vindt niet plaats.

In de Regeling NIBM is een lijst met categorieën van gevallen (inrichtingen, kantoor- en woningbouwlocaties) opgenomen die niet in betekenende mate bijdragen aan de luchtverontreiniging. Enkele voorbeelden zijn:

- woningen: 1500 met een enkele ontsluitingsweg;
- woningen: 3000 met twee ontsluitingswegen;
- kantoren: 100.000 m² bruto vloeroppervlak met een enkele ontsluitingsweg.

Als een ruimtelijke ontwikkeling niet genoemd staat in de Regeling NIBM kan deze nog steeds niet in betekenende mate bijdragen. De bijdrage aan NO₂ en PM₁₀ moet dan minder zijn dan 3% van de grenswaarden.

5.3.1.2 Besluit gevoelige bestemmingen

Dit besluit is opgesteld om mensen die extra gevoelig zijn voor een matige luchtkwaliteit aanvullend te beschermen. Deze 'gevoelige bestemmingen' zijn scholen, kinderdagverblijven en verzorgings-, verpleeg- en bejaardentehuizen. Woningen en ziekenhuizen/ klinieken zijn geen gevoelige bestemmingen.

De grootste bron van luchtverontreiniging in Nederland is het wegverkeer. Het Besluit legt aan weerszijden van rijkswegen en provinciale wegen zones vast. Bij rijkswegen is deze zone 300 meter, bij provinciale wegen 50 meter. Bij realisatie van 'gevoelige bestemmingen' binnen deze zones is toetsing aan de grenswaarden die genoemd zijn in de Wet luchtkwaliteit nodig.

5.3.2 Verantwoording

Gelet op de aard en omvang van dit project, in verhouding tot categorieën van gevallen zoals beschreven in paragraaf 5.3.1.1 kan worden gesteld dat voorliggend project 'niet in betekenende mate bijdraagt' aan de luchtverontreiniging.

Tot slot wordt geconcludeerd dat de ontwikkeling niet wordt aangemerkt als een gevoelige bestemming in het kader van het 'Besluit gevoelige bestemmingen'.

5.3.3 Conclusie

Het aspect 'luchtkwaliteit' vormt geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van het gewenste voornemen.

5.4 Externe veiligheid

5.4.1 Algemeen

Externe veiligheid is een beleidsveld dat is gericht op het beheersen van risico's die ontstaan voor de omgeving bij de productie, de opslag, de verlading, het gebruik en het transport van gevaarlijke stoffen. Bij nieuwe ontwikkelingen moet worden voldaan aan strikte risicogrenzen en moet worden getoetst aan wet- en regelgeving op het gebied van externe veiligheid. Concreet gaat het om risicovolle bedrijven, vervoer gevaarlijke stoffen per weg, spoor en water en transport gevaarlijke stoffen via buisleidingen. Op de diverse aspecten van externe veiligheid is afzonderlijke wetgeving van toepassing. Voor risicovolle bedrijven gelden onder meer:

- het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi);
- de Regeling externe veiligheid (Revi);
- het Registratiebesluit externe veiligheid;
- het Besluit risico's zware ongevallen 1999 (Brzo 1999);
- het Vuurwerkbesluit.

Voor vervoer gevaarlijke stoffen geldt de circulaire Risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen (cRvgs). Op transport gevaarlijke stoffen via buisleidingen zijn het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb) en de Regeling externe veiligheid buisleidingen (Revb) van toepassing.

Het doel van wetgeving op het gebied van externe veiligheid is risico's waaraan burgers in hun leefomgeving worden blootgesteld vanwege risicovolle inrichtingen en activiteiten tot een aanvaardbaar minimum te beperken. Het is noodzakelijk inzicht te hebben in de kwetsbare en beperkt kwetsbare objecten en het plaatsgebonden en het groepsrisico.

5.4.2 Verantwoording

Aan hand van de Risicokaart is een inventarisatie verricht van risicobronnen in en rond het projectgebied. Op de Risicokaart staan meerdere soorten risico's, zoals ongevallen met brandbare, explosieve en giftige stoffen, grote branden of verstoring van de openbare orde. In totaal worden op de Risicokaart dertien soorten rampen weergegeven. In afbeelding 5.1 is een uitsnede van de Risicokaart met betrekking tot het projectgebied en omgeving weergegeven.

en daarmee ook voor de uiteindelijke richtafstand. De richtafstandenlijst gaat uit van gemiddeld moderne bedrijven. Indien bekend is welke activiteiten concreet zullen worden uitgeoefend, kan gemotiveerd worden uitgegaan van de daadwerkelijk te verwachten milieubelasting, in plaats van de richtafstanden. De afstanden worden gemeten tussen enerzijds de grens van de bestemming die de milieubelastende functie(s) toelaat en anderzijds de uiterste situering van de gevel van een milieugevoelige functie die op grond van het bestemmingsplan/wijzigingsplan mogelijk is. Hoewel deze richtafstanden indicatief zijn, volgt uit jurisprudentie dat deze afstanden als harde eis gezien worden door de Raad van State bij de beoordeling of woningen op een passende afstand van bedrijven worden gesitueerd.

5.5.2 Gebiedstypen

Volgens de VNG-uitgave “Bedrijven en Milieuzonering” dient eerst te worden beoordeeld of in de omgeving sprake is van een ‘rustige woonwijk’ of een ‘gemengd gebied’.

Rustig gebiedstype

Een rustige woonwijk is een woonwijk die is ingericht volgens het principe van functiescheiding. Overige functies komen vrijwel niet voor. Langs de randen is weinig verstoring van verkeer. In de VNG-uitgave wordt het buitengebied gerekend tot een met het omgevingstype ‘rustige woonwijk’ vergelijkbaar omgevingstype.

Gemengd gebiedstype

Een gemengd gebied is een gebied met een matige tot sterke functiemenging. Direct naast woningen komen andere functies voor zoals winkels, horeca en kleine bedrijven. Ook lintbebouwing in het buitengebied met overwegend agrarische en andere bedrijvigheid kan als gemengd gebied worden beschouwd. Gebieden die direct langs de hoofdinfrastructuur liggen, behoren eveneens tot het omgevingstype gemengd gebied. Hier kan de verhoogde milieubelasting voor geluid de toepassing van kleinere richtafstanden rechtvaardigen. Geluid is voor de te hanteren afstand van milieubelastende activiteiten veelal bepalend.

Hierna zijn de richtafstanden per milieucategorie en omgevingstype weergegeven. Het projectgebied en omgeving is aan te merken als een rustig gebiedstype.

Milieucategorie	Richtafstanden tot omgevingstype rustige woonwijk	Richtafstanden tot omgevingstype gemengd gebied
1	10 m	0 m
2	30 m	10 m
3.1	50 m	30 m
3.2	100 m	50 m
4.1	200 m	100 m
4.2	300 m	200 m
5.1	500 m	300 m
5.2	700 m	500 m
5.3	1.000 m	700 m
6	1.500 m	1.000 m

5.5.3 Verantwoording

5.5.3.1 Algemeen

Aan de hand van vorenstaande regeling is onderzoek verricht naar de feitelijke situatie. De VNG uitgave “Bedrijven en Milieuzonering” geeft een eerste inzicht in de milieuhinder van inrichtingen.

Zoals reeds hiervoor genoemd, wordt bij het realiseren van nieuwe functies gekeken naar de omgeving waarin de nieuwe functies gerealiseerd worden. Hierbij spelen twee vragen en rol:

1. past de nieuwe functie in de omgeving? (externe werking);
2. laat de omgeving de nieuwe functie toe? (interne werking).

5.5.3.2 Externe werking

Hierbij gaat het met name om de vraag of de voorgenomen ruimtelijke ontwikkeling leidt tot een situatie die, vanuit hinder of gevaar bezien, in strijd is te achten met een goede ruimtelijke ontwikkeling. Daarvan is sprake als het woon- en leefklimaat van omwonenden in ernstige mate wordt aangetast.

De functie kan worden aangemerkt als 'Groothandel in machines en apparaten : overige' (SBI 2008: 466) en 'Verhuurbedrijven voor machines en werktuigen' (SBI 2008: 773). Een dergelijke functie valt in milieucategorie 3.1, met een grootste richtafstand van 50 meter voor het aspect 'geluid'. Voor de aspect 'stof' geldt een richtafstand van 10 meter. Voor de aspecten 'geur' en 'gevaar' gelden geen richtafstanden.

Ten eerste wordt opgemerkt dat als gevolg van de ontwikkeling het bestemmingsvlak 'Bedrijf – Essen- en hoevelandschap' niet dichter op omliggende gevoelige objecten komt te liggen. De ontwikkeling vindt plaats binnen het bestaande bestemmingsvlak, waar het bedrijf bij recht reeds bouw mogelijkheden heeft. Desondanks wordt in het kader van een goede ruimtelijke ordening de externe werking van de ontwikkeling getoetst. Het meest nabijgelegen gevoelige object betreft de agrarische bedrijfswoning aan de Hardenbergerweg 18, ten noorden van het projectgebied. De afstand tussen deze agrarische bedrijfswoning en locatie waar de nieuwe bebouwing gerealiseerd wordt, bedraagt circa 100 meter. Andere gevoelige objecten zijn gelegen op grotere afstand. Geconcludeerd wordt dat ruimschoots voldaan wordt aan de aan te houden richtafstand. Van negatieve effecten op het woon- en leefklimaat van omwonenden is geenszins sprake.

5.5.2.3 Interne werking

Hierbij gaat het om de vraag of de nieuwe functie hinder ondervindt van bestaande functies in de omgeving. Er wordt in voorliggend geval geen nieuwe gevoelige functie gerealiseerd.

5.5.3 Conclusie

Het aspect milieuzonering vormt geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van dit plan.

5.6 Ecologie

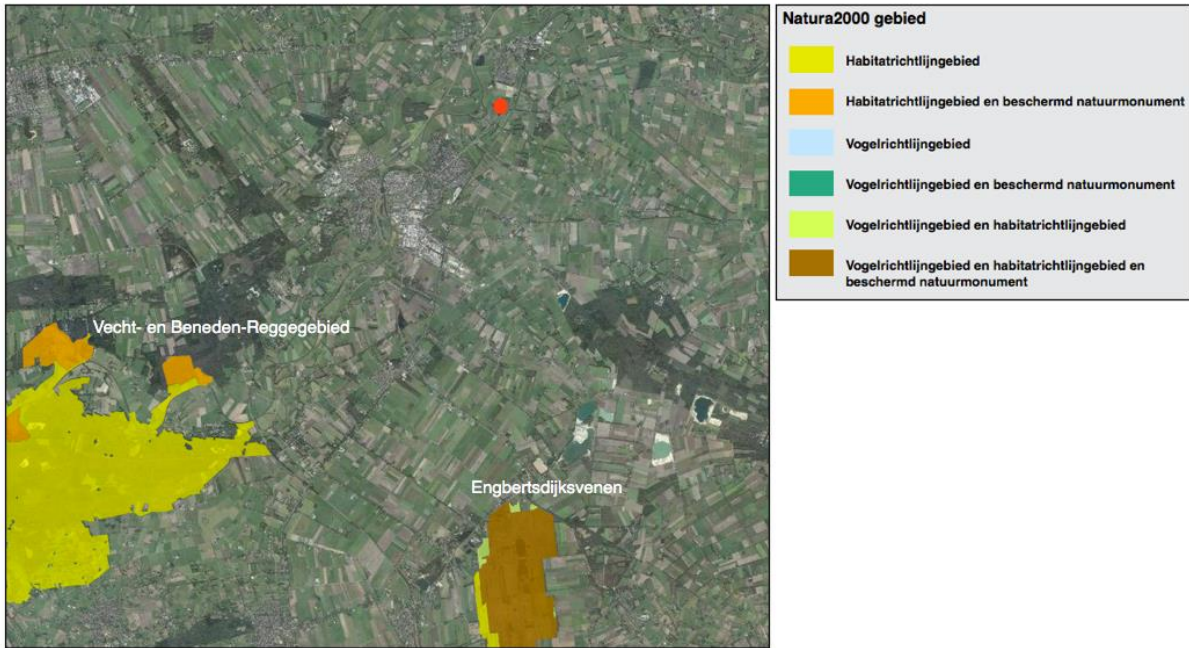
Bescherming in het kader van de natuur wet- en regelgeving is op te delen in gebieds- en soortenbescherming. Bij gebiedsbescherming heeft men te maken met de Natuurbeschermingswet en de Ecologische Hoofdstructuur (EHS). Soortenbescherming komt voort uit de Flora- en faunawet.

5.6.1 Gebiedsbescherming

5.6.1.1 Natura 2000-gebieden

Op 1 oktober 2005 is de gewijzigde Natuurbeschermingswet 1998 in werking getreden. Vanaf dat moment heeft Nederland de Europese Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn in nationale wetgeving verankerd. Nederland zal aan de hand van een vergunningenstelsel de zorgvuldige afweging waarborgen rond projecten die gevolgen kunnen hebben voor Natura 2000-gebieden. Deze vergunningen worden verleend door de provincies of door de Minister van Economische zaken (EZ).

Het projectgebied is niet gelegen binnen een Natura 2000-gebied. De dichtstbijzijnde Natura 2000-gebieden zijn "Vecht- en Beneden-Reggegebied" en "Engbertsdijksvenen", welke zijn gelegen op een afstand van circa 11 kilometer. Dit is weergegeven op afbeelding 5.2.

Afbeelding 5.2 Ligging van het projectgebied ten opzichte van Natura 2000 (Bron: Provincie Overijssel)

Gezien de afstand van het projectgebied tot de dichtstbijzijnde Natura 2000-gebieden en de aard en omvang van de ontwikkeling wordt geconcludeerd dat er geen sprake is van significant negatieve effecten op de instandhoudingsdoelstellingen van Natura 2000-gebieden.

5.6.1.2 Ecologische Hoofdstructuur

De Ecologische Hoofdstructuur (EHS) is de kern van het Nederlandse natuurbeleid. De EHS is in provinciale structuurvisies uitgewerkt. In of in de directe nabijheid van de EHS geldt het 'nee, tenzij'- principe. In principe zijn er geen ontwikkelingen toegestaan als zij de wezenlijke kenmerken of waarden van het gebied aantasten.

Het projectgebied maakt geen onderdeel uit van de Ecologische Hoofdstructuur. Het dichtstbijzijnde gebied dat is aangewezen als EHS is gelegen op circa 280 meter afstand. In afbeelding 5.3 is de ligging van het projectgebied ten opzichte van de EHS weergegeven.

Afbeelding 5.3 Ligging van het projectgebied ten opzichte van de EHS (Bron: Provincie Overijssel)

De invloedssfeer van de voorgenomen activiteit beperkt zich tot het projectgebied en heeft geen negatief effect op gebieden erbuiten. De locatie ligt niet in beschermd natuurgebied of de EHS. De voorgenomen activiteit heeft geen negatief effect op de duurzame instandhouding van natuurgebied of de EHS. Er hoeft geen ontheffing of Natuurbeschermingswet-vergunning aangevraagd te worden.

5.6.2 Soortenbescherming

Wat betreft de soortbescherming is de Flora- en Faunawet van toepassing. Hierin wordt onder andere de bescherming van dier- en plantensoorten geregeld. Bij ruimtelijke ontwikkelingen dient te worden getoetst of er sprake is van negatieve effecten op de aanwezige natuurwaarden. Als hiervan sprake is, moet ontheffing of vrijstelling worden gevraagd.

In het voorliggende geval is er sprake van de nieuwbouw op een onbebouwd terrein. Gelet op de terreingesteldheid van de gronden is het projectgebied volledig ongeschikt voor beschermde flora. Er wordt geen bebouwing gesloopt waar zich beschermde soorten zoals vleermuizen kunnen bevinden. Gelet op de kenmerken en het gebruik van het projectgebied is er evenmin sprake van een foerageergebied. In verband daarmee is een nader (veld)onderzoek of het aanvragen van een ontheffing op de verbodsbepalingen van de Flora- en faunawet niet aan de orde.

Overigens wordt benadrukt dat rekening wordt gehouden met de in artikel 2 van de Flora- en faunawet opgenomen zorgplichtbepaling.

5.6.3 Conclusie

Het aspect 'ecologie' vormt geen beletsel voor de uitvoerbaarheid van de in deze ruimtelijke onderbouwning besloten ontwikkeling.

5.7 Archeologie & Cultuurhistorie

5.7.1 Archeologie

5.7.1.1 Algemeen

Op 1 september 2007 is de Wet op de archeologische monumentenzorg (Wamz), een wijziging op de Monumentenwet 1988, van kracht geworden. Deze wijziging brengt met zich mee dat gemeenten een archeologische zorgplicht hebben gekregen en dat initiatiefnemers van projecten waarbij de bodem wordt verstoord, verplicht zijn rekening te houden met de archeologische relictten die in het gebied aanwezig (kunnen) zijn. Hiervoor is onderzoek noodzakelijk: het archeologisch vooronderzoek. Als blijkt dat in het plan- of projectgebied behoudenswaardige archeologische vindplaatsen aanwezig zijn, dan kan de initiatiefnemer verplicht worden hiermee rekening te houden. Dit kan leiden tot een aanpassing van de plannen, waardoor de vindplaatsen behouden blijven, of tot een archeologische opgraving en publicatie van de resultaten.

5.7.1.2 Verantwoording

In het bestemmingsplan "Buitengebied Hardenberg" zijn archeologische dubbelbestemmingen opgenomen om zodoende eventuele archeologische waarden te beschermen danwel veilig te stellen. In het geldende bestemmingsplan is geen archeologische dubbelbestemming opgenomen ter plaatse van het projectgebied. Daarom is naast het geldende bestemmingsplan ook de gemeentelijke archeologische verwachtingskaart geraadpleegd. Op basis van deze kaart heeft de locatie waar de bodemingrepen plaatsvinden een hoge archeologische verwachting. Voor dergelijke gebieden geldt een onderzoeksplicht bij ingrepen dieper dan 50 centimeter en groter dan 500 m². Een deel van de locatie waar gebouwd wordt is reeds verhard en verstoord. De oppervlakte van 500 m² aan intact bodemprofiel wordt derhalve niet overschreden. Een archeologisch onderzoek kan dan ook achterwege blijven.

5.7.2 Cultuurhistorie

5.7.2.1 Algemeen

Onder cultuurhistorische waarden worden alle structuren, elementen en gebieden bedoeld die cultuurhistorisch van belang zijn. Zij vertellen iets over de ontstaansgeschiedenis van het Nederlandse cultuurlandschap. Vaak is er een sterke relatie tussen aardkundige aspecten en cultuurhistorische aspecten. In de Bro is sinds 1 januari 2012 (artikel 3.1.6, tweede lid, onderdeel a) opgenomen dat een bestemmingsplan “een beschrijving van de wijze waarop met de in het gebied aanwezige cultuurhistorische waarden en in de grond aanwezige of te verwachten monumenten rekening is gehouden” dient te bevatten.

5.7.2.2 Verantwoording

Er bevinden zich, op basis van de Cultuurhistorische waardenkaart Overijssel, in het projectgebied zelf geen rijks- dan wel gemeentelijke monumenten. Ook in de omgeving van het projectgebied bevinden zich geen rijks- dan wel gemeentelijke monumenten. Wel bevindt zich ten westen van het projectgebied het archeologisch monument ‘Loozensche linie’, ROB-nummer: 22E-008 (11848):

Terrein van hoge archeologische waarde met restanten van de voormalige Loozensche linie. Deze linie lag aan een oude arm van de Vecht en is in 1799/1800 aangelegd om de dreiging vanuit het noorden te weerstaan. De hoefijzervormige omwalling is nu nog duidelijk zichtbaar. Ook het bijbehorende grachtenstelsel is voor een deel nog aanwezig. De linie is een Rijksmonument, maar geen archeologisch monument.

De ontwikkeling doet geen afbreuk aan dit archeologisch monument. Geconcludeerd wordt dat het aspect cultuurhistorie geen belemmering vormt voor onderliggende onderbouwning.

5.7.3 Conclusie

Geconcludeerd kan worden dat er geen archeologisch onderzoek nodig is en geen sprake is van negatieve effecten op de cultuurhistorische waarden.

5.8 Geur (Wet geurhinder en veehouderij)

5.8.1 Algemeen

5.8.1.1 Wet geurhinder en veehouderij

De Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) vormt het toetsingskader vergunningverlening, als het gaat om geurhinder vanwege dierenverblijven van veehouderijen. De Wgv stelt één landsdekkend beoordelingskader met een indeling in twee categorieën. Voor diercategorieën waarvan de geuremissie per dier is vastgesteld, wordt deze waarde uitgedrukt in een ten hoogste toegestane geurbelasting op een geurgevoelig object. Voor de andere diercategorieën is die waarde een wettelijke vastgestelde afstand die ten minste moet worden aangehouden.

Op grond van de Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) dient voor diercategorieën waarvoor per dier geen geuremissie is vastgesteld (bijvoorbeeld melkkoeien en paarden) en een geurgevoelig object de volgende afstanden aangehouden te worden:

- ten minste 100 meter indien het geurgevoelige object binnen de bebouwde kom is gelegen, en
- ten minste 50 meter indien het geurgevoelige object buiten de bebouwde kom is gelegen.

Voor diercategorieën waarvoor in de Wgv een geuremissie per dier is vastgesteld geldt dat, binnen een concentratiegebied, de geurbelasting op geurgevoelige objecten binnen de bebouwde kom niet meer dan 3 odour units per kubieke meter lucht mag bedragen. Voor geurgevoelige objecten buiten de bebouwde kom mag deze niet meer bedragen dan 14 odour units per kubieke meter lucht.

5.8.1.2 Activiteitenbesluit

Vanaf 1 januari 2013 is het Activiteitbesluit ook van toepassing op agrarische activiteiten. Het Besluit landbouw milieubeheer is tegelijkertijd komen te vervallen. Agrarische bedrijven hebben geen vergunning meer nodig als al hun activiteiten onder de reikwijdte van het Activiteitenbesluit vallen. Dit zijn type B-bedrijven, zoals veehouderijen, kinderboerderijen (en andere bedrijven die kleinschalig dieren houden), glastuinbouwbedrijven, bedrijven met teelt in gebouwen, bedrijven met open teelt, agrarische loonwerkers en losse opslagen (bijvoorbeeld mest).

Voor geurhinder is in het Activiteitenbesluit een soortgelijk beoordelingskader opgenomen als in de Wet geurhinder en veehouderij (Wgv). Zo gelden binnen en buiten de bebouwde kom dezelfde normen als in de Wgv. Ook de geurbelasting wordt bepaald volgens het bepaalde in de Wgv. Hetzelfde geldt voor het meten van de afstanden.

5.8.2 Verantwoording

In het kader van de toetsing aan de Wgv dient beoordeeld te worden of er sprake is van de realisatie van een 'geurgevoelig object'. Onder een geurgevoelig object wordt verstaan: *"gebouw, bestemd voor en blijkens aard, indeling en inrichting geschikt om te worden gebruikt voor menselijk wonen of menselijk verblijf en die daarvoor permanent of een daarmee vergelijkbare wijze van gebruik, wordt gebruikt, waarbij onder 'gebouw', bestemd voor menselijk wonen of menselijk verblijf wordt verstaan: gebouw dat op grond van het bestemmingsplan, bedoeld in artikel 3.1 van de Wet ruimtelijke ordening, (...) mag worden gebruikt voor menselijk wonen of verblijf."* (bron: artikel 1 Wgv).

De definitie wordt bepaald door jurisprudentie. Tot 13 februari 2013 kon ook kortdurend verblijf van een persoon in een gebouw onder de werking van geurgevoelig object vallen. Dat is sinds de uitspraak van de Afdeling van 13 februari 2013, no. 20111498/1/R4 echter niet meer het geval. Voortaan is alleen langdurige blootstelling aan geurhinder relevant om van een geurgevoelig object te kunnen spreken.

In voorliggend geval is sprake van bebouwing waar enerzijds opslag en uitstalling van producten / materieel / machines plaatsvindt en waar geen sprake is van langdurig verblijf van personen in een gebouw. Voor wat betreft dit gebouw is geen sprake van de realisatie van een geurgevoelig object in het kader van Wgv.

Het meest noordoostelijk te realiseren gebouw wordt ingericht als werkplaats. Overdag zal hier sprake zijn van menselijk verblijf gedurende langere periodes achter elkaar. Hiermee is sprake van een geurgevoelig object. Dit wordt ook bevestigd door jurisprudentie ([ABRS 7 november 2012, no. 201103384/1/A4](#)).

In artikel 4 van de Rgv is bepaald dat de afstand in deze situatie wordt gemeten vanaf de buitenzijde van het geurgevoelig object tot het dichtstbijzijnde emissiepunt. In de Rgv is emissiepunt gedefinieerd als:

punt waar een relevante hoeveelheid geur buiten:

- a. het geheel overdekte dierenverblijf treedt, dan wel wordt gebracht; of*
- b. het overdekte gedeelte van het gedeeltelijk overdekt dierenverblijf treedt, dan wel wordt gebracht.*

In voorliggend geval wordt voldaan aan de vaste afstand van 50 meter tussen de gevel van de werkplaats en het dichtstbijzijnde emissiepunt. De Wgv vormt hiermee geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van de voorgenomen ontwikkeling.

5.8.3 Conclusie

Het aspect geur vormt geen belemmering voor de uitvoering van het gewenste plan.

5.9 Besluit milieueffectrapportage

5.9.1 Algemeen

In de Wet milieubeheer en het Besluit milieueffectrapportage is vastgelegd dat voorafgaande aan het ruimtelijke plan dat voorziet in een grootschalig project met belangrijke nadelige milieugevolgen een milieueffectrapport (MER) opgesteld dient te worden. De activiteiten waarvoor een MER-rapportage opgesteld moet worden zijn opgenomen in de bijlage van het Besluit m.e.r.

Een bestemmingsplan kan m.e.r.-(beoordelings)plichtig zijn op de volgende manieren:

- Een bestemmingsplan kan m.e.r.-plichtig zijn indien een passende beoordeling op basis van artikel 19j, lid 2 van de Natuurbeschermingswet 1998 noodzakelijk is;
- Een bestemmingsplan kan m.e.r.-plichtig zijn indien sprake is van activiteiten en gevallen die de drempelwaarden uit de onderdelen C en D overschrijden en waarbij het bestemmingsplan wordt genoemd in kolom 3 (plannen).
- Een bestemmingsplan kan m.e.r.-(beoordelings)plichtig zijn indien het bestemmingsplan wordt genoemd in kolom 4 (besluiten) en er sprake is van activiteiten en gevallen die de drempelwaarden uit onderdeel C en D overschrijden. Bij een overschrijding van de drempelwaarden uit onderdeel C is in dit geval sprake van een m.e.r.-plicht. Bij een overschrijding van de drempelwaarden uit onderdeel D is het plan m.e.r.-beoordlingsplichtig.

Op 1 april 2011 is het gewijzigde Besluit milieueffectrapportage in werking getreden. Een belangrijke wijziging betreft het indicatief maken van de drempelwaarden in onderdeel D van de bijlage bij het Besluit milieueffectrapportage. Concreet betekent dit dat, ook wanneer ontwikkelingen onder de in bijlage D opgenomen drempelwaarden blijven, het bevoegd gezag zich er nog steeds van moet vergewissen of activiteiten geen aanzienlijke milieugevolgen kunnen hebben, de zogenaamde 'vergewisplicht'.

Het komt er op neer dat voor bestemmingsplan dat betrekking heeft op activiteit(en) die voorkomen in onderdeel D en beneden de drempelwaarden vallen, een toets moet worden uitgevoerd of belangrijke nadelige milieugevolgen kunnen worden uitgesloten. Voor deze toets wordt de term vormvrije m.e.r.-beoordeling gehanteerd. Deze vormvrije m.e.r.-beoordeling kan tot twee conclusies leiden:

- belangrijke nadelige milieugevolgen zijn uitgesloten: er is geen m.e.r.(-beoordeling) noodzakelijk;
- belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu zijn niet uitgesloten: er moet een m.e.r.(-beoordeling) plaatsvinden.

5.9.2 Verantwoording

Artikel 19j, lid 2 van de Natuurbeschermingswet 1998

Gezien de aard en omvang van de in dit bestemmingsplan besloten ontwikkeling wordt geconcludeerd dat geen sprake zal zijn van een aantasting van de instandhoudingsdoelstellingen van een Natura-2000 gebied. Dit temeer omdat het projectgebied op ruime afstand van het projectgebied van Natura 2000-gebied is gelegen en de ontwikkeling relatief beperkt van aard is.

Een passende beoordeling op basis van artikel 19j van de Natuurbeschermingswet 1998 is in het kader van dit bestemmingsplan dan ook niet noodzakelijk. Derhalve is geen sprake van een m.e.r.-plicht op basis van artikel 7.2a van de Wet milieubeheer.

Programmatistische Aanpak Stikstof (PAS)

Op 1 juli 2015 is de PAS in werking getreden. De PAS is een gezamenlijke, samenhangende aanpak van alle betrokken overheden op provinciaal en rijksniveau. De PAS bevat maatregelen die leiden tot een afname van stikstofdepositie en maatregelen die leiden tot een versterking van de natuurwaarden in de Natura 2000-gebieden. Door deze maatregelen kunnen in en rondom de Natura 2000-gebieden nieuwe economische activiteiten, zoals bedrijfsuitbreidingen die stikstofdepositie veroorzaken, worden toegelaten.

Activiteiten met een waarde van minder dan 0,05 mol per hectare per jaar worden als verwaarloosbaar beschouwd; deze activiteiten hoeven niet te worden gemeld (ook al niet onder de ontwerp Regeling). Ook cumulatief beschouwd zorgen deze activiteiten voor geen effecten voor de natuurlijke kenmerken van Natura 2000-gebieden, aldus de toelichting van de PAS. Gelet op de kleinschaligheid van het voornemen en grote afstand tot Natura 2000-gebieden, kan worden geconcludeerd dat sprake is van een activiteiten die als verwaarloosbaar kan worden beschouwd.

Drempelwaarden Besluit m.e.r.

In dit geval is sprake van een ontwikkeling die niet wordt genoemd in onderdeel C van het Besluit m.e.r. Op basis van onderdeel D kan de in deze ruimtelijke onderbouwing besloten ontwikkeling worden aangemerkt als: *‘De aanleg, wijziging of uitbreiding van een stedelijk ontwikkelingsproject met inbegrip van de bouw van winkelcentra of parkeerterreinen’*. Hiervoor gelden de volgende drempelwaarden:

1. een oppervlakte van 100 hectare of meer,
2. een aaneengesloten gebied en 2000 of meer woningen omvat, of
3. een bedrijfsvloeroppervlakte van 200.000 m² of meer.

Gezien de drempelwaarden kan worden geconcludeerd dat voor wat betreft deze ruimtelijke ontwikkeling geen sprake is van een m.e.r.-beoordelingsplicht aangezien de drempelwaarden niet worden overschreden. Echter, zoals ook in het voorgaande aangegeven, dient ook wanneer ontwikkelingen onder drempelwaarden blijven, het bevoegd gezag zich er van te vergewissen of activiteiten geen aanzienlijke milieugevolgen kunnen hebben.

Indien de mogelijkheden van dit plan worden vergeleken met de drempelwaarden uit onderdeel D van het Besluit m.e.r. kan worden geconcludeerd dat er dat sprake is van een wezenlijk ander schaalniveau en een activiteit die vele malen kleinschaliger is. Daarnaast blijkt uit dit hoofdstuk en het volgende hoofdstuk dat dit bestemmingsplan geen belangrijk nadelige milieugevolgen tot gevolg heeft die het doorlopen van een m.e.r.-procedure noodzakelijk maken.

5.9.3 Conclusie

Dit project is niet m.e.r.(beoordelings)-plichtig. Tevens zijn geen nadelige milieugevolgen te verwachten als gevolg van het voorgenomen bouwplan.

HOOFDSTUK 6 WATERASPECTEN

6.1 Vigerend beleid

6.1.1 Europees beleid

De Europese Kaderrichtlijn Water (2000/60/EG) is op 22 december 2000 in werking getreden en is bedoeld om in alle Europese wateren de waterkwaliteit chemisch en ecologisch verder te verbeteren. De Kaderrichtlijn Water omvat regelgeving ter bescherming van het binnenlandse oppervlaktewater, overgangswateren (waaronder estuaria worden verstaan), kustwateren en grondwater. Streefdatum voor het bereiken van gewenste waterkwaliteit is 2015. Eventueel kan er, mits goed onderbouwd, uitstel (derogatie) verleend worden tot uiteindelijk 2027. Voor het uitwerken van de doelstellingen worden er op (deel)stroomgebied plannen opgesteld. In deze (deel)stroomgebiedbeheersplannen staan de ambities en maatregelen beschreven voor de verschillende (deel)stroomgebieden. Met name de ecologische ambities worden op het niveau van de deelstroomgebieden bepaald.

6.1.2 Rijksbeleid

In december 2009 is het Nationaal Waterplan vastgesteld. Dit plan geeft op hoofdlijnen aan welke beleid het Rijk in de periode 2009-2015 voert om te komen tot een duurzaam waterbeheer. Het Nationaal Waterplan richt zich op bescherming tegen overstroming, voldoende en schoon water en diverse vormen van gebruik van water. Het Nationaal Waterplan is de opvolger van de Vierde Nota Waterhuishouding uit 1998 en vervangt alle voorgaande nota's waterhuishouding. Het Nationaal Waterplan zal het beleid uit de Vierde Nota Waterhuishouding voortzetten. Het beleidsdoel is het realiseren of in stand houden van duurzame en klimaatbestendige watersystemen. Het Nationaal Waterplan is opgesteld op basis van de Waterwet, die met ingang van 22 december 2009 van kracht is. Op basis van de Wet ruimtelijke ordening heeft het Nationaal Waterplan voor de ruimtelijke aspecten de status van structuurvisie.

6.1.3 Provinciaal beleid

In de Omgevingsvisie Overijssel wordt ruim aandacht besteed aan de wateraspecten. De ambities zijn, naast de uitvoering van de Kaderrichtlijn Water, gericht op de verbetering van de kwaliteit van de kleinere wateren, de veiligheid, de grondwaterbescherming, bestrijding van wateroverlast, de kwantiteit en kwaliteit van grond- en oppervlakte water en waterbeleving zowel in de groene ruimte als stedelijk gebied.

6.1.4 Waterschap Vechtstromen

Door de invoering van de Kaderrichtlijn Water is Nederland verdeeld in vijf deelstroomgebieden. Het deelstroomgebied Rijn-Oost wordt beheerd door de waterschappen Reest en Wieden, Vechtstromen (voorheen Velt en Vecht en Regge en Dinkel), Groot Salland en Rijn en IJssel. Om te voldoen aan de eisen van de Kaderrichtlijn Water hebben deze waterschappen de afgelopen jaren intensief samengewerkt met elkaar en met andere partners. Het nieuwe Waterbeheerplan is één van de resultaten van deze samenwerking. De opzet en grote delen van dit Waterbeheerplan zijn inhoudelijk hetzelfde als dat van de andere waterschappen in Rijn-Oost.

Waterschap Vechtstromen heeft een waterbeheerplan opgesteld voor de periode 2010-2015. Het plan gaat over het waterbeheer in het hele stroomgebied en het omvat alle watertaken van het waterschap: waterkwantiteit, waterkwaliteit en waterketen.

Het waterbeleid van het waterschap is met name gericht op een duurzame aanpak van het waterbeheer: geen afwenteling, herstel van de veerkracht van het watersysteem, streven naar een meer natuurlijker waterbeheer, zoeken naar meer ruimte voor water, water toepassen als ordenend principe middels het gebruik van waterkansenkaarten en water langer vasthouden mede door flexibeler peilbeheer. Ook het streven naar een betere waterkwaliteit als onderdeel van duurzaamheid is een belangrijk speerpunt (teggengaan van lozingen, minder belasting van het water en het zoveel mogelijk tegengaan van diffuse verontreinigingen).

6.2 Waterparagraaf

6.2.1 Algemeen

Zoals in voorgaande paragrafen uiteen is gezet, wordt in het moderne waterbeheer (waterbeheer 21e eeuw) gestreefd naar duurzame, veerkrachtige watersystemen met minimale risico's op wateroverlast of watertekorten. Belangrijk instrument hierbij is de watertoets, die sinds 1 november 2003 in ruimtelijke plannen is verankerd. In de toelichting op ruimtelijke plannen dient een waterparagraaf te worden opgenomen. Hierin wordt verslag gedaan van de wijze waarop rekening is gehouden met de gevolgen van het plan voor de waterhuishoudkundige situatie (watertoets).

Het doel van de watertoets is te garanderen dat waterhuishoudkundige doelstellingen expliciet en op een evenwichtige wijze in het plan worden afgewogen. Deze waterhuishoudkundige doelstellingen betreffen zowel de waterkwantiteit (veiligheid, wateroverlast, tegengaan verdroging) als de waterkwaliteit (riolering, omgang met hemelwater, lozingen op oppervlaktewater).

6.2.2 Watertoetsproces

BJZ.nu heeft het waterschap Vechtstromen geïnformeerd over het plan door gebruik te maken van de digitale watertoets. De beantwoording van de vragen heeft er toe geleid dat de korte procedure van de watertoets is toegepast. De bestemming en de grootte van het plan hebben een geringe invloed op de waterhuishouding. De procedure in het kader van de watertoets is goed doorlopen. Het waterschap Vechtstromen geeft een positief wateradvies. De Watertoets is bijgevoegd in bijlage 3.

HOOFDSTUK 7 ECONOMISCHE UITVOERBAARHEID

Artikel 6.12 van de Wet ruimtelijke ordening stelt dat de gemeenteraad naar aanleiding van een omgevingsvergunning moet besluiten om al dan niet een exploitatieplan vast te stellen. Hoofdregel is dat een exploitatieplan moet worden vastgesteld bij elk plan. Er zijn echter uitzonderingen. Het is mogelijk dat de raad verklaart dat met betrekking tot een bestemmingsplan of omgevingsvergunning geen exploitatieplan wordt vastgesteld indien het verhaal van kosten van de grondexploitatie anderszins is verzekerd of het stellen van nadere eisen en regels niet noodzakelijk is.

In het voorliggende geval wordt een overeenkomst gesloten tussen initiatiefnemer en de gemeente Hardenberg. Hierin wordt het risico van planschade opgenomen zodat het kostenverhaal voor de gemeente volledig is verzekerd. Dit brengt met zich mee dat vaststelling van een exploitatieplan achterwege kan blijven.

HOOFDSTUK 8 VOOROVERLEG

Op grond van artikel 3.1.1 Bro is vooroverleg vereist met het waterschap en met de diensten van de provincie en Rijk die betrokken zijn bij de zorg voor de ruimtelijke ordening of belast zijn met de behartiging van belangen welke in het plan in het geding zijn.

8.1 Het Rijk

In het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) zijn de nationale belangen die juridische borging vereisen opgenomen. Het Barro is gericht op doorwerking van nationale belangen in gemeentelijke bestemmingsplannen en omgevingsvergunningen. Geoordeeld wordt dat de voorgenomen ontwikkeling geen nationale belangen schaadt. Daarom is afgezien van het voeren van vooroverleg met het Rijk.

8.2 Provincie Overijssel

De ruimtelijke ontwikkeling is in het kader van vooroverleg opgestuurd naar de provincie Overijssel.

8.3 Waterschap Vechtstromen

De watertoets heeft plaats gevonden op de website www.dewatertoets.nl. Deze toets resulteerde in een positief wateradvies van het waterschap. Derhalve wordt verwezen naar de watertoetsprocedure opgenomen in subparagraaf 6.2.2.

BIJLAGEN BIJ DE RUIMTELIJKE ONDERBOUWING

Bijlage 1	Ruimtelijk kwaliteitsplan
Bijlage 2	Verkennend bodemonderzoek
Bijlage 3	Watertoets